

ლიღემა თავისუფლებას!

რვენი დროშა

R-936

დაშეარსებული ; ნოე ჟორდანიას . NOTRE DRAPEAU FONDATEUR : NOE JORDANIA.

ქაზანის საბ. სოც.-დემ. პარტიის საზღვარ-გარეთის ბიუროსი.
Organe du Bureau à l'Étranger du parti Social-démocrate de Géorgie.

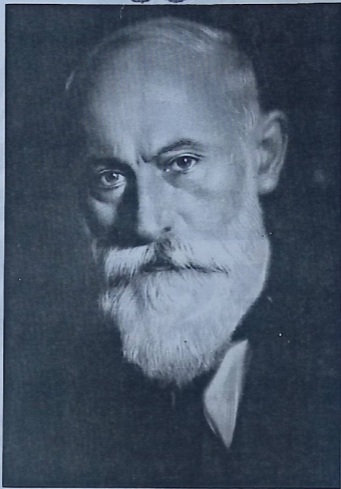
საზოგადოებრივი

პერიოდი 1991 წელი.

- 1 -

საქართველოს
საგარეო
აღმართობის
სამსახურის
სამსახურის
სამსახურის

ჩ-936

1868-1953.

ნოე ჯორჯია.

უკანასკნელი სურათი. პარიზი 1952 წელი.

NOË JORDANIA

Président du Gouvernement

Chef de l'État de la République Géorgienne

საქართველოს

გაეიდა ერთი წელი წელი ბრძოლის და თავის დადების, სიცოცხლის და სიკვდილის.

შარშა აღსდგა ქართველი ხალხი მტარვალთა წინააღმდეგ. მან ამართა დროშა თავისუფლების. სამყვროვანი ალაპით, შეგუებულნი გრან რბა ერისა გადმოფრთხილდა. წყურვილი აღდგომისა იარაღით გამოიხატა. დაკოდლილი არჩივი შემოტრიალდა. ჩამოკრილი ფრთები მაგრათ გაშალა. მოხდა საქმე დიდებული. ქვეყნათ გაისმა ერის ძალი. კეთილი ეყვითა ბოროტებას. ბოროტმა მიმართა შურისძიებას.

მოხდა საქმე საშინელი: ხელისუფლება გააფთრებული მესრის ავლებს ციხეში გამოწვედელ ტყვეთ. ქუჩაში მოსიარულე უდანაშაულო ხალხს. ქალთ. ბავშვთ. მოხუცთ. დაუნდაბლათ. განურჩევლათ. დადგა უმანკოთა სისხლის გუბეები და შიგ შეკურდენ ბოლშევიკები.

და აღეს. ჩვენ ვღვინასწაულობთ ერის გამოფხისლებს. ვგლოვობთ დალუქულთა სამარებებს.

29 აგვისტო-ეს სიხარულის და კმუნვის დღეა. სიცოცხლის და სიკვდილის პაემანია.

ამჟამა ბრძოლა და მუხანაოური პასუხი. რაინდული შეტევა და ლაჩრული თავდასხმა კელტურა და ბარბაროსობა, ორი ქვეყანა. ორი სათავე დღეს შეეტაკა. პირველი ჩვენია. ქათველი გმირისაა. მონიხავე კაცობრი. ბისა: მეოვე მათია. ჯოჯობეთის მოციქულების. ბნელეთის ქერუბების. ის არის ქართული ხალხური. კაცობრიული. ეს კი ელური. უცხო. მოღალატური. გამარჯვებულნი უღირსნი შვილნი და განაწამები მშობელი დედა. ბოლშევიკები და ქართველობა—მათ შორის ხიდი ჩატეხილია და მით იარაღი მტარვალთა მოსპობის გამოჰყვდილია.

შარშან დაეცენ საუკეთესო მამულის შვილნი, ბრძოლაში გაწრთენილნი და გამოკვეთილნი. ბოროტმა სძლია კეთილსა. მარა არსება მისი მკლავა. დამარცხებულნი უკვდავნი არიან: სიკვდილი სიკვდილის დამთრგუნველი და მკვდრებით აღმდგენელია. დანთხეული წმიდა სისხლი. დაძნეული წმიდა ძელები, დანთხეული ლამპარია. მანაჟობელა ვარსკლავია. რომლის ირგვლივ ქართველი ხალხი თავმოკრილია. ის ჩვენ გვაგალებს. ის ჩვენ გვიწოდებს მოქმედებისავენ. ერის სეინდისი არ მოსიყენებს. სანამ ეს ანდერძი არ შესრულდება, ცრვლთა ღვარი არ შეშრება. სანამ მკვლელნი არ დაისჯებიან.

ერი უკვდავია. მას ვერ მოსპობენ მოძალადენი. ის აღსდგება და მასთან ერთათ აღსდგებიან მისთვის თავდადებულნი. მისთვის სამსხვერპლოზე მიტანილნი. საქართველოს მხის ამოსელა იქნება იმავე დროს მტარვალთა მხის დაბნელება, მათი ფართაშობის დაბოლოება. ქართველის ზურგზე გადაიარეს მრავალმა ურდოებმა. უკანასკნელათ მოსკოვის ურდომ. ამით დასრულდება მისი ისტორიული გაწამება და ბოლი სული დღეს ტყვეთ ქმნილი კვლავ მოიპოვებს თავისუფლებას.

ამ შეოშისათვის დაიხოკენ ჩვენი ამხანაგები. ამ იღვალს მტლათ დაედვენ ჩვენი საყვარელი მეგობრები. ჩვენ გაგვყარა დროთა ბრუნვამ. გზა. მათ მიერ განვლილი. ჩვენ მიერ გასავლელია. დროშა. მათ მიერ გადმოცემული. ჩვენ მიერ მისატანიო.

საქართველოს სოც.დემოკრატია შეასრულებს თავის მოვალეობას. მოვალეობას პოლიტიკურს. ამხანაგურს და მეგობრულს. ის გადს თავის საპარაჯობე და ერის მოუწოდებს: ქართველო კაცო. არ დაიფიცო წმიდა საფლავი...

" ჩვენი უპირველესი მოვალეობაა, სამშობლოსათვის თავ დადება, სიყვარული და სამსახური წაჩუღ ქურთა საქართველოსათვის.

ავციხვოს გმირები ეკუთვნიან იმ ადამიანთა რიცხვს, რომლებმაც ერის წყლული თავიხათ აღიარეს, მისი წაწვით იცათგებოდენ, მისი უბედურობით გული ედაგებოდათ, აქედან უკომპრომიხო შეურიგებელი, უთანახწორი გმირული ბრძოლები დამპყრობელ წირანთან.

მათი ხერვილი მარადიულ წახტის ავებინა დიად 26 მაინიხათვის არ აღხრულდა და დროებით ბოროტმა ხმლია კეთილს.

ამ ხანუკვარი ოცნების მიხადწევათ მათ მიიწანეს თავიანთი მჩქეფარე სიწოცხლე ამ წახტის სამსხვერწლოზე, და მათ ებოძეს საქართველოს იმელი, იძელი შეყრყეველი რომ მომავალი ძაინც მისია."

სიუ ყორღანია.

ა გ ვ ი ს ტ ო

ხალხი დაირაზმა თავისუფლების, საკუთარი მართველობის, საკუთარი სახელმწიფოს დასაბრუნებლად.

ამ დროშით მიდიოდა ერის ყველა სასიცოცხლო ძალე-ბი; ყველა ჩაგრული და უფლება აყრილი საზოგადოება.

ისტორიამ არ იცის ისეთი ერი, რომელსაც თავის შე-ლახულ უფლების აღსადგენად იარაღისთვის არ მიემარ-თოს. რამდენი ასეთი მომენტი განვლო, მაგალითად საფრანგეთმა უკანასკნელ საუკუნეებში? აჯანყება აჯან-ყებას მისდევდა, სანამ საბოლოოდ არ შექმნა მან თა-ვისი სურვილის გამომხატველი წყობილება.

რამდენი ბრძოლა მისცა იტალიელთა რაზმებმა აესტ-რიის მთავრობას, სამშობლოს განსათავისუფლებლად და აღსადგენად? და ასე ყველა ერში.

გავიხსენოთ საქართველოს წარსული. განა ჩვენი მა-ტიანე სავეს არ არის აჯანყებებით — სპარსთა, თურქთა, არაბთა და სხვა უცხო მტარვლების წინააღმდეგ? განა 19 საუკუნეში, იმავე იარაღს არ მიემართეთ მრავალჯერ? ქართველობას არ სჩვევია ქედმოხრილობა, ბატონის წი-ნაზე მუცლით ფორთხვა.

24 წ. აგვისტოს აჯანყებაში გამოიხატა ერის სასი-ცოცხლო ძალა, მისი უნარი და მხნეობა. მან ამცნო ქვეყ-ნიერებას, რომ მისი სურვილი თავისუფლების დასაბრუ-ნებლად გარდაუვალა. დამპყრობელთა და მას შორის ორმო გათხრილია; მისი რწმენა ურყევია: იყოს თავისუ-ფალი, აღადგინოს საკუთარი, ქართული სახელმწიფო.

თუ აჯანყება წარსულში ერთი დიდი იარაღთაგანი იყო განთავისუფლებისა, გამართლებული და აუცილებელი, მიმდინარე ეპოქის გზაზე, მრავალი პოლიტიკური მოვ-ლენათა და ფაქტორთა ზეგავლენით, და ერის ფიზიკური სხეულის შენარჩუნების უზრუნველყოფა უკარნახებს მას უკიდურეს საშუალებისაგან თავის შეკავებას, რომლის გამოყენებას შეუძლია, კბილებამდე შეიარაღებული მპყრობელის რისხვამ საფრთხეში ჩააგდოს მისი მოდგ-მის არსებობაც კი. . . მაგრამ ეს სრულებით არ ნიშნავს. ეროვნულად დამონებული ერი, ამა თუ იმ მისაღებ ფორ-

მეგზს, არ გამოხატავდეს თავის ღრმა სურვილის ცხოველყოფობას, ერი, რომელიც არ მოქმედობს, არ რითხვის, ამა თუ იმ სახით არ ააშკარავებს მისწრაფებას თავისუფლებისათვის, მას არავინ ანგარიშს არ გაუწევს, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი, მის მოთხოვნისა, ბრძოლას, დაძაბული ყურადღებით თვალყურს ადევნებს მტერი და მოყვარე.

ეროვნული განმათავისუფლებელი მოძრაობის ვზები მრავალგვარია. უდავოა, უმთავრეს ძალას წარმოადგენს საკუთარი ეროვნული ძალები და ერის შინაური სოციალ-პოლიტიკური პირობები, რომელიც ღრთა-ცვალება-დობაში ვითარდება, იცვლება. . .

ერი რომ განთავისუფლდეს სხვისი ჩაგვისაგან, მარტო შინაური ძალები არ კმარა, მით უმეტეს, დღევანდელ ხანაში, როცა საერთაშორისო მოვლენები, ერთა ანტი-რესები მეტად დახლართულია, ერთი მეორეზე გადაბ-ბულია, ადგილობრივი საკითხი, ერთი რგოლია საერთაშორისო პოლიტიკისა; ასეთ ვითარებაში, კითხვას სწევებს არა მარტო შინაური ძალები, არამედ საერთა-შორისოც. . .

მაგალითად, პოლონეთმა თავისუფლება მოიპოვა, მხოლოდ მაშინ, როცა საერთაშორისო მდგომარეობა მის სასარგებლოდ შეიცვალა. ჩები პატრიოტები ვერ ეღირობოდნენ დამოუკიდებლობას, რომ მაშინდელი, ე. წ. ანტანტა არ დახმარებოდა. ბალკანეთის ერები, ვერ განთავისუფლებოდნენ ოსმალეთის ბატონობისაგან, რომ ევროპა არ ყოფილიყო ოსმალეთის წინააღმდეგ. მაწასადამე, ამ ერთა განთავისუფლებას ხელი შეუწყო საერთაშორისო ინტერესთა ერთი მეორესთან დაპირისპირება და შეჯახებამ.

არ შეიძლება ითქვას რომელი ფაქტორი თამაშობდა გადმწყვეტ როლს ამ ერების განთავისუფლებაში.

პოლონეთი რომ თვითონ არ ყოფილიყო დარაზმული, ეროვნული სულით ძლიერი და თავისუფლების მოპყების სურვილით აღვსილი, მარტო საგარეო ფაქტორი მას თავისუფლებას არ დაუმევიდრებდა.

ზემონათქვამიდან ის დასკვნა უნდა გამოვიტანოთ, რომ ეროვნული განმათავისუფლებელი პოლიტიკის მთავარი

ძარღვი ისაზღვრება, მუშავდება და მოძრაობაში მოდის, საერთაშორისო და შინაური პირობების სწორი შეფასებით. ისტორიამ იცის აგრეთვე არა ერთი მაგალითი, როცა მპყრობელი სახელმწიფო შინაურ წინააღმდეგობათა, თუ საგარეო გართულების გამო ინგრევა, ჩაგრული ერები თავს აღწევენ და თვისუფლდებიან. აქაც თავის მნიშვნელობას არ კარგავს საგარეო ფაქტორი, უმთავრესად მოპოებული თავისუფლების შემდგომ გამტკიცებისათვის.

იმის საკითხი, როგორი ხასიათის ბრძოლას აწარმოებს ერი, რომლის მოძრაობას ხელს არ უწყობს საერთაშორისო პირობები, ამავე დროს, საკუთარი ძალით თავის განთავისუფლება არ შეუძლია? ასეთ შემთხვევაში, ის იმუშავებს ბრძოლის ტაქტიკას, რომელიც საცესებით იფარგლება იმ სახელმწიფოს საზღვრებით, რომელშიც მას უწევს, დროებითი არსებობა

აღსანიშნავია და ბევრის მთქმელი იტალიის გმირის გარიბალდის სიტყვები, გერცენს რომ უთხრა: „პოლონელ რევოლუციონერ პატრიოტების ბრძოლას ალტაცებაში მოვეყავარ, მაგრამ მიკვირს, თუ როგორ შებედეს მათ, გარეშეს დაუხმარებლად, უიარაოდ, საზღვარ გაუქსნელად ასეთი დიდი იმპერიის წინააღმდეგ შებრძოლება და ასევე დიდხანს წინააღმდეგობის გაწევა.“ დამარცხდა აჯანყებაში პოლონეთი, მისთვის დადგა იძულებითი ძევების ხანა, და ეს გაგრძელდა მხოფლიო ომის დაწყებამდე, მაგრამ ერის გულში არ ჩამქრალა იმედი და რწმენა დამოუკიდებლობის აღსადგენად, და რაც უმთავრესია, ბრძოლამ მიიღო პასიური გამკლავების ხასიათი, სხვადასხვა ფორმებში მელაუნდებოდა ერის შეურიგებლობა მისი მისწრაფება, მისი სულისკვეთება...

ზემოდასახელებულ ერთა განთავისუფლების ჩარჩობების მაგალითებზე, შეიძლება ჩაყენებულ იქნეს საქართველოს განთავისუფლების პერსპექტივები?

უსათუოდ, — იმის დამატებით რომ ჩენი ქვეყნის გეოპოლიტიკური ვითარება რადიკალურად განსხვავდება სხვებისაგან; საქართველო ცნობილი რუსეთის მიერ, დაპყრობილი იქნა მისივე იარაღით. დროთა სიხანგრძლივე, ისტორიულ ბოროტებას ვერ მოხსნის და ეს ოკუპა-

ცია უნდა იქნას მოხსნილი, დღევანდელი თუ მომავლი რუსეთის ხელისუფლების მიერ, რომელიც წარმოიშობა დიქტატურის ნანგრევებზე. . .

აღვნიშნოთ გაკვრით, რომ საბჭოთა კალმოსნები ბრაზდებიან და გვიტევენ სიტყვა „ოკუპაცია“ მათ ანერვიულებთ: სადა არის რუსის ჯარებიო.

შეიძლება რუსის ჯარისკაცი ცოცხელ წუთს თვალში არ ეჩხირება ქართველს რუსთაველის გამზირზე, მაგრამ განა ეს სცელის საქმის ვითარებას? ვინ არ იცის, რომ რუსების ჯარით გათშემორტყმულია მთელი კავკასია და კერძოდ ჩვენი ქვეყანა, განა მის საზღვრებს დაირაჯობენ ნაციონალური ერთეულები, რომლებიც არ „რსე ბობენ. განა მოსკოვის თვალი არაა, რომ ყველა ჩვენს საზოგადოებრივ - ეკონომიურ პოლიტიკურ ცხოვრებას თვალყურს ადევნებს?

როცა ჩვენი ეროვნული ცხოვრება, ფაქტიურად მოსკოვის კონტროლის ქვეშ იმყოფება, როცა უცხო სახელმწიფო მის სასიცოცხლო ინტერესებს დაპატრონებია, რა დავართქვათ ამას, თუ არა ოკუპაცია?

ჩვენი ახლო წარსულის დამპყრობელი ერის დღევანდელ მდგომარეობის ანალიზს, ჩვენ მივეყვართ იმ დასკვნამდე, რომ ქართველი მებრძოლი ძალებისაგან, 26 მაისამდე არსებული ეროვნული პოლიტიკა არ უნდა იქნას განმეორებული, რადგან ნახევარი საუკუნის მანძილზე, რუსეთის ანტიკომუნისტურ ფრონტზე, არ აღმოჩნდა მიმართულება, რომელიც უდავოდ აღიარებდეს ერების განთავისუფლებას, გარდა ცალკე პიროვნებებისა, რომელიც კითხვას არ წყვეტს.

ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ჩვენ დიდის სიმპატიით, მორალური მხარის დაჭერით არ უნდა ვეპყრობოდეთ საბჭოთა რუსეთში დაწყებულ ინტელექტუალურ ძალების პროტესტანტულ მოძრაობას, რომელიც უსათუოდ გადადის ხალხში და ფართოვდება. ეს პროცესი ძირს უთხრის იმპერიის შენობას და მიჰყავს დაშლისაკენ; მით აახლოვებს ერების განთავისუფლებას.

ეროვნულ-განმანთავისუფლებელი ბრძოლის ტაქტიკა, იცვლება დროთა გარემოების გამო, არ იცვლება მხოლოდ ერთი ძირითადი მიზანი, ურყევი და გარდუვალი: მო-

პოეზია დამოუკიდებლობისა, დაბრუნება მიტაცებულ თავისუფლებისა. . .

1924 წლის აჯანყებით ქართველ ერმა სცადა გადაეკდო ეროვნული მონობის უღელი, იგი დამარცხდა, მაგრამ მან სისხლით ჩასწერა ისტორიაში თავისი ურყევი სურვილი; მას აღარ სჭირდება ამ საშუალების ისევე განმეორება. — ქართველი ხალხის მისწრაფება ისტორიულად მოცემულია თავისუფლებისათვის გამირული ბრძოლების მაგალითებით.

რუსეთის შემობრუნების შემდეგ, გმირთა სახეები საუკუნეთა მიჯნაზე აღიმართებიან ვითარცა სიმბოლო, ერის მუღმივი გამძლავრებისა; თავისუფლების მოპოებისა და შენარჩუნებისა.

მათი რაინდული სული დასტრიალებს ფირუზად მორთულ საქართველოს მთა-ველებს, იმედის ყვავილებით ამკობს, მტრისაგან მალულად გათხრილ საფლავეებს, სადაც ლაჩრული ხელით განგმირულ, თავდადებულ ქართველთა ძელები განისვენებენ.

ეროვნულ გმირთა გაელეტით, მტერი ოცნებობდა ერის გულიდან ამოეფხვრა სურვილი თავისუფლებსა, მან მხოლოდ გააღვივა მისწრაფება სამშობლოს სიყვარულისა და განთავისუფლებისა.

მტერმა სიბნელეში გაუთხარა მათ მშობლიური მიწა, რათა ქართველი დედის ცრემლები აიაზმად არ დაჰკურებოდა მათ სახეებს. ერმა კი მათი ხსოვნა გულში ჩაიმარხა. . .

თავდადებულთა დავიწყება ქართველობას არ სჩევია, არამედ მათი სიყვარული მუდამ გულში უტარებია; მათგან გადატანილი ბრძოლები, ახალგაზრდობას ხალისით მიუღია და გაუგრძელებია.

ლაჩრულად მოკლულნი, ისინი ცოცხლობენ, რადგან მათი ხსოვნა რჩება წარუშლელი, სათაყვანებელი; ქართველობის მოსიყვარულე გულთა მოსაგონარი ისინი ცოცხლობენ, რადგან გოლგათის მთაზე, მათ წამეზითა და სიამაყით აღმართეს საანდერძო დროშა. ისინი ცოცხლობენ, რადგან სამშობლოს სამსხვერპლოზე, მათი სახეები, გაბრწყინებულნი დიდებით შემოსილნი წარდგნენ ისტორიის წინაშე.

ხელ-ფეხ შეერულ გმირთა ხმა სამშობლოს სადიდებლად წარმოთქმული აკრთობდა, შიშის ზარს სცემდა სისხლის მწყურვალე მტარვალებს.

განა თვით ჯალათი არ ეუბნება კეთილშობილებით აღსავსე ვარდენ წულოუციძეს: „თქვენ მართლაც გმირულად კვდებით, გინდათ გადასცეთ რამე თქვენებს?“ პასუხი: „გადაეცით, რომ ჩვენ ვიხოცებით ვით ქართველ პატრიოტებს შეფერის. სიკვდილით ვერ შეგვაშინებთ, ჩვენი სიკვდილი საქართველოს განთავისუფლების თავდადება, იგი გაასაღკლდევეებს ერის სიმტკიცეს, ერთი ათასად გაამრავლებს მებრძოლთ.“

კოტე აბხაზის — მეორე დიდი ადამიანის და პატრიოტის სიტყვა ელვისებურად აფრთხობს ჯალათებს: „მე ვკვდები სიხარულით, რადგან ღირსი გაეხდი სამშობლოს სამსხვერპლოზე ზვარაკად მიტანისა, ჩვენი სიკვდილი გამარჯვებას მოუტანს საქართველოს.“

„წადით და უთხარით რუსეთში, თუ როგორ იბრძვიან და კვდებიან ქართველები სამშობლოსათვის.“ ამაყად ეუბნება ჯალათებს პოლკოვნიკი ჩრდილელი.

როცა საკანში, ბაწრით შეერული ვალიკო ჯუღელს ფჩხილებიდან სისხლი მოსდიოდა, მისი რაინდული ამოსახილი: „გაუმარჯოს საქართველოს, ზიზღი სამშობლოს მოლაღატეთ!“ -- საკანის ფანჯრიდან გარედ ტყვიასავით ვარდებოდა.

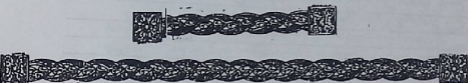
საქართველოს ბრძოლის ისტორია შარავანდდით შემოსავს ნოე ხომერკის, ბენია ჩხიკვიშვილის, გიორგი წმინამძღვრიშვილის, ვასო ნოდისა, გოგიტა ფალავას ხსოვნას, რომელნიც რუსებმა გაიტაცეს და საღლაც მივარდნილ ადგილას ლაჩრულად მოჰკლეს და მათი სხეული ყვეა-ყორნებს მიუგდეს საჯიჯგნად.

ზემოსხენებული გმირთა სახელები, მხოლოდ სანიმუშო და სიმბოლური გახსენება იმ ათასეულების, რომლებიც დაეცნენ სამშობლოს სამსხვერპლოზე. მათი უკანასკნელი გმირული შეძახილები ბრძოლის საყვირია, შეუჩერებლად რომ მოუხმობს ქართველობას თავსუფლების აღდგენისთვის. მათი სამარე ერის გულია.

„ჩმ. ღრ.“

ჩვენი პარტიის საამაყოდ ვაცხადებთ, რომ ს. ს. ლემოკრატიელ პარტიამ მის დაარსების პირველ დღიდანვე დიდი ახლებით ჩახსწერა თავის პროგრამაში: "ნივთიერი კეთილდღეობა, როგორც ღელა-ბოძი ადამიანის ცხოვრებისა; თ ა ვ ი ს უ ფ ლ ე ბ ა მ თ ე ლ ი ე რ ი - ს ა ღ ა თ ვ ი თ ე უ ლ პ ი რ ო ვ ნ ე ბ ი ს ა !

"მესამე დახი". - 1893 - წელი. .

ავგისტოს 1924 წლის

საერო აჯანყებაში დაღუპულ გმირთა ხსოვნას.

---...---

ეხლა იხინი ბრწყინვალე მომავლის გამჟვინებელნი საქართველოს გმირული ისტორიის კვარცხლბეკზე ღვანან ვით ზღაპრული რაინდები, სამშობლოს განთავისუფლებით-სათვის განაწამებნი და ჯვარცმულნი.

ერის ჯალათებმა იხინი აწამეს, მაგრამ ვერ გახტებეს, ვერ დააჩოქეს, მოჰკლეს ფიზიკურად, მაგრამ ვერ მოჰკლეს მორალურად. იხინი სამარადისოდ ბრწყინავენ ერის მესიად, მის მომავლის შედრეკელ მჭედლად, და ქართული ხულის სიმჟვიცის მუღმივ განუწყვეტელ ჩაუქრობელ სიმბოლოდ.

წყვივლად არ ჩაიარა ქართველ მამულიშვილთა ციყვანიერ გოლიათურ ბრძოლებმა, საქართველო არ მომკვდარა იგი ვვლავ აღსდგა ერთი მთლიანი და გაერთიანებული და ამ ქართველი ერის მეორედ აღდგომის ხანაშიდ, გვჭირდება ერთობა და შეერთებული ძალებით ერთობლივი შრომა, საქმით, სიწყვიით, ღუნდა ივცეთ ფიცი, ფიცი გაუტეხელი, ფიცი ჰანიზალის, რომ ჩვენ აღვიმართებით იმ მჟვიცე ჯებირათ, რომელზედაც დაიმსხვრევიან ყველა მჟვრის მიერ მოყვანილი იერიშები ჩვენ ქვეყნის საწინააღმდეგოდ. ავგისტოს რაინდთა დავარგული საფლავები ჩვენ შემოგვყურებენ. ჩვენ უნდა გავხდეთ ღირსნი მათი სისხლით შეჰკურებულ დანაჟვოვარ დროშის მაცარებელნი.

დიდება და საუკუნო ხსენება მათ დაუვიწყარ სახელებს, დიდება და გამარჯვება ჩვენ ზეცით კუროხეულ სამშობლო საქართველოს.

ღევან ფალავა.

ჩემო ვარსკვლავო, უვარზე გაკრულო, რა დაგვაავიწყებს, რაც მოხდა გუშინ ... ხინათლის ღები ნიჩბით დაკლული კვინეხიან ფიქრში, ფირიან გულში.

ხიყვარულისთვის რაფომ ვიხუებით, ან წანჯიხათვის რაფომ ვარხებობთ, წანდაჩეხილო, კოხცა ბიჭებო, მზე ჭაბუკებო, კეფით ნაფემნო...

ვღეროლით ერთად ხელში ხანთლებით და წაძარხ გავლა ხივრცე ქალაქის, სხვა ხინათლები იღგა ქართველი მამუღისა და უფღის ზვარაკი...

მერე მოვიღწენ ხიკვდილის მხრიდან რკინის შუბლე-ბით, მღვრიე თვალეზით და დაიშალა კუნძული წმინდა, და ციხ ცრემლეზათ იქცენ ზარები...

დაბზარულია ჩრდილი დამეთა, ხუხხიანია შუქი დღე-ების... ვლოფულოზ, მუხლის ღონე წამერთვა, ჭრი-ლოზიანი მჭკვივა მშეები. მწარეა ძილი...

ხიზრმად გნახულოზ... ახღეს, რაც თქვენმა ფიქრმა ინებოს, ანგელოზებო, კოხცა ბიჭებო-ქრისცეს შვილებო.

ვაყა ხორნაული.

საქართველო პოლიტიკური სისტემის წინაშე.

მეოცე საუკუნე კაცობრიობის ისტორიაში შვეა, როგორც ხანა განსაკუთრებულ პირობებში-მშფოთვარე დაუნდრბელ მუხანათურ საუკუნის სახელით.

ამ საუკუნეში გაღიზიანდა ორი გაუგონარი სიხლის მღვრელი ომი, რომელმაც ათეულ მილიონობით იმსხვერპლა ადამიანთა სიცოცხლე და ომის საშინელი ქარ-ცეცხლი დაანთო არა მარტო საომარ ფრონტზე არამედ უფრო მეტად, უფრო მზაკვრულად, უფრო მეტი ველურობით ვით ყაჩაღები ღამით თავს ეხსმიან მძინარე ქალაქებს, მილიონობით ხოცავენ უმწეო უდანაშაულო ბავშვებს, მათ დედებს, მოხუცებულებს, რომლებსაც ყლევენ განუკითხავათ. ანგრევენ და მიწასთან აქწორებენ ადამიანის გენით შუქმნილ საუკუნოვან უნიკალურ ისტორიულ ძეგლებს, ტაძრებს, შენობებს და მათ ნანგრევებში ცოცხლად იმარხებიან და იღუპებიან ადამიანთა მოდგმის ერთი ნაწილი. ამას დაუმატეთ ეხლახან ჩაჭარბული ეგრედ წოდებული გოლფის ომი, პლიუს აფრიკის ახლად აღორძინებულ სახე-

ღმწიფოებში მძვინვარე სამოქალაქო ომები, და თქვენ მიიღებთ სრულ სურათს მეოცე საუკუნის განათლებულ ცივილიზირებულ ადამიანის ბოროტ ქმედობისას, და აი აქ მაგონდება აწ განსვენებულ პრეზიდენტ ნოე ყორღანიას ხიფყვები: " ბუნებამ ყველაფერი უნაკლო ხილამბე, ხიფურფით და ხიუხვით შექმნა, რომლის კანონებს ემორჩილება ყველა ხულიერი თუ უხულო არსება, არ ემორჩილება მის კანონებს მხოლოდ მის მიერ შექმნილი ხულიერი არსება ადამიანი, რომლის გაჩენაში ღმერთიც და ბუნებაც შეხვდაო". ღიახაც შეხვდა ისაა მხოლოდ ის, ხამწუხაროდ... ამ ქვეყნიური კაენური ცოდვის ჩამდენი და მისი მოძმის დაუზოგავი ვერაგული დაუნდობელი მწამებელი. (გაიხსენეთ უახლოესი ბოლშევიკური ბოროტების ხანა, რომელმაც შეარცხვინა ჯიში ადამიანთა მოღგმის) თუ კი ამ საუკუნემ მოგვიცანა, ხისხლი, ცრემლი, წამება და გოდება, ამავე საუკუნემ მოგვცა განსაცვიფრებელი წარმოუდგენელი ჭეხნოლოგიის წინსვლა და არ ნახული სახწაულეზრვივი საკვირველებანი. ადამიანი მთვარეზედ ავიდა, დაშალა ატომი, დაიმორჩილა მისი განუსაზღვრელი ატომიური ენერჯია და მის კაბალში მოაქცია მის მოხამსახურებისათვის ატომის ფანფახციური ძალა. მეორე მხრივ ადამიანმა იგივე ენერჯია გამოიყენა და შექმნა გაუგონარი ძალის ნგრევალი ატომიური ბომბი, რომელიც მასიურ მოხპობას უქადის მთლიანად ადამიანთა მოღგმას და გადაუჭარბებლათ ვიფყოდით, რომ ატომიური ბომბების მასიური ხმარება ალგვის მოხპობს და გაანადგურებს ყოველგვარ ხიცოცხლის ნიშან-წყალს დედა-მიწაზედ.

ამავე განათლებულ ცივილიზირებულ მეოცე საუკუნეში მოგვცა აღამიანთა შემარცხვენილი სახელმწიფოებრივი პოლიტიკური ორი რეჟიმი ბოლშევიზმი და ფაშიზმი, ხადაც გამეფდა უხეში ბარბაროხული ძალადობა, აღამიანთა დამონება, წაწვა წამება, მასიური ხვრეფა და სიხხლიანი ჭერორი.

ბოლშევიკები გაბაფონდენ რუხეთის თვალუწვდენელ ჭერი-ჭორიაზე, კვლავ დაიპყრეს თავიხუფალი ხუვერენული დემოკრაფიული რესპუბლიკები, და შეწყარეს რუხეთის ცივ ნესფიან გაუვალ ერთა საპყრობილეში. რუხული ბოლშევიკური მეთოდებით სიხხლი აღინეს მათ და. ამ სიხხლში დაფერილ ხუნდები დაადვეს მას. მოხპეს ყოველგვარი თავიხუფლება და რუხული ხიმფით ბოლშევიკური სიხხლიანი სირუმის სარქველი დაადვეს დაპყრობილ ერებს.

ბოლშევიკების თავი კრემლშია ხოლო ხელები მისი კი ყველა მსოფლიოს მართველთა სამინისტროებში, დესტაბილიზაციის და არეულობის შეფანით კაცობრიობაზე ერთხელ და სამუდამოთ გაბაფონების მიზნით, მათი ლოზუნგია: "რომის იმპერია დაეცა მისი მემკვიდრეა ახლად შობილი საბჭოთა წითელი რუხეთი".

ამ მიზნით ბოლშევიკებმა დადვეს ხელშეკრულება შიფლერთან ცნობილ პოლოფოვ-რიბენტროფის პაქტის სახელით, გახტეხეს სიფყვა მიცემული მოკავშირეებისადმი და გამოიწვიეს მეორე მსოფლიო ომი, იმ ანგარიშით, რომ გერმანიის საფრანგეთი სიხხლიდან დაიფლებოლენ ისე, როგორც პირველ მსოფლიო ომის დროს, და დახუხტებულ ევროპას ის აღვილათ დაეპაფრონებოდა, მის მონა მორჩილად გახდიდა. სფალინი ანგარიში შესხდა, საფრანგეთი თითქმის უმრად ხელ მოკლე ხანშიდ ჩაბარდა გერმანიას, და ამით

გალაღებელი ჰიფოთეზი მოულოცნელად თავს დაესხა მის "მოკავშირე" დაუძინებელ მწერს საბჭოთა რუსეთს, და ელვის სისწრაფით მოხკვამდის მივიდა.

ძვირად დაუჯდა ეს ომი საბჭოთა კავშირის ხალხს, მაგრამ მოკავშირეების დახმარებით, განსაკუთრებით ამერიკის მან ომი მოიგო.

ხვალინმა შესძლო პრეზიდენტ რუზველტთან დაახლოება და მისი განუსაზღვრელი ნდობის მოპოვება დამსახურება, რომლის ღირებულება კურთხევით ხვალინმა ევროპის მრავალ სახელმწიფოები წითელ რუსეთის საცელიცებათ აქცია და მათ ბოლშევიკური მძიმე წამების უღელი დაადგა.

პრეზიდენტი რუზველტი მთელი კანცორიოების წინაშე აცხარებს მისი მცდელობის უტყუარად დანაშაულს იმ დროსა და წინააღმდეგობაში, რომლებიც მან ხვალინს უბოძა. მართალია მისი მეტოქეობა დამარცხდა ერთი ბოროტება ნაზიზმში, მაგრამ მან მხოლოდ მან, მოიყვანა ევროპის შეგუდში უფრო დიდი ბოროტება ბოლშევიზმი, რომელმაც გააძვირა გაუგონარი ტერორი, გამოიგონა ეგრედ წოდებული ცივი ომი, გააჩალა მსოფლიოს მასშტაბით პატივ-პატივარა ომები, და სისხლიანი წინააღმდეგობის ხელოვნება გააძვირა მას ათეული წლების განმავლობაში.

ლენინის "მეცნიერულ სოციალიზმში" გააღარიბა, გააჩანაგა და გააჭიალა ყველა ის ქვეყნები ხალხს მან მოიკალათა, და თვით საბჭოთა რუსეთი ეკონომიურ კაცხსტროფის ნაპრაღამდე მიიყვანა.

ამ მდგომარეობაში მყოფ საბჭოთა ღრებუიან მოღუშულ ნაზიდ ვით ციხარწყელა გამობრწყინდა გორბაჩოვი, კაცი სრულიად უცნობი, წადგა მსოფლიოს და თავის ხალხის წი-

საძე ახალი სიყვით, ახალი იდეოლოგიით პერეხვროვიკის
სახელწოდებით.

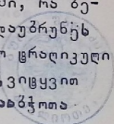
გორბაჩევმა არამც თუ ათავისუფლა ეხისხდით საცელიცები
არაძედ მან შეხევალა აზროვნება, მონები მოქალაქეებათ
გარდაქმნა, კარი გაუღო თავისუფლების სიოს, რომელიც შე-
უძვა ათუელ წლობით საბჭოთა ადამიანების დახმულ ყოფა
ცხოვრებაში მისცა მათ პრეხის, სიყვითის, აზროვნების
ნანაცრი თავისუფლება. გორბაჩევის შეუღრეკელ წინხვლამ
და გამარჯვებებმა მის ღროშის ქვეშ დააყენა განაწამები
ხალხი და ის მის ნაცოონალურ ღიდერთ აღიარა.

გორბაჩოვის გამორჩენა დაფუძნება არის მხოფლიო მასმცვა-
ბის ენივერსალური ისტორიული მოვლენა, რომელმაც შეარყ
შეანძრია კაცობრიობა პოლიციკურათ და იდეოლოგიურათ.

ამ ახალ ნაკადმა მის ხალხს გულშიღ აღძრა ახალი ცაო
ღლა, ღღემღის შებოჭვილი, თითქოს უხიღავი და მისი
გუღის წიადიღან გაღძოღინღა შეუკავებელი ხურვიღი, მი-
სწრაფება და ღფოღვა თავისუფლებიხაღ და ერთა ღამოუკიღე-
ბლობისა. პერეხვროვიკამ სხვა სიკეთესთან ერთად

მოკლა შიში, რომლითაც შეკყრობიღი იყო ღღემღის ხალხი
სიყვითის შეუბრუნებლათ მორჩიღი და ბრძანების შემსრუ-
ლებელი, იგი აღხღვა თქვა სიყვითა თავისი, რომლითაც მან
მხოფლიოს ამცნო მისი ერთგულება და თავღადებუღობა
მონაპოვარ თავისუფლებიხაღ და ღემოკრაციულ წყობიღების
შენარჩუნებიხათვის.

ჩვენ არაფერს ვამბობთ შეგნებულათ იმის შესახებ თუ,
როგორ გავითარღენ მოვლენები საბჭოთა რუხეთში, რა ბე-
ღი ეწვია გორბაჩევს და ან, როგორ ის კვღავ დაუბრუნქეს
თავის თანამღებობას, რადგან ეს ხაბეღისწერო ცრადიკული
მოვლენები თქვენ ყვეღას უკეთ მოგეხხენებათ, ვიყვით
მხოლოღ, რომ ეღცინის უმწიკვეღო ფ ი ც მ ა საბჭოთა.

კონსტიტუციისადმი, რომელიც მან დახლო ღვთისა და ერის წინაშე მის რუსეთის პრეზიდენტთან არჩევნების გამო და რუს ხალხის უანგარო ერთგულებით, მათ განდევნეს პუჩისტები გაანთავისუფლეს გორბაჩევი და მას დემოკრატიული გზით მოპოვებული უფლება მოხილება დაუბრუნეს. აქვე არ შეგვიძლიან მაღლიერების ქება-დიდება არ უძღვნათ ქართველ ხალხებს, მის მართველებს, რომლებიც ბოლომდე დარჩენ დემოკრატიულ გზით არჩეულ საბჭოთა პრეზიდენტ გორბაჩევის მიმართ. (გვაქვს იმედი, რომ რუსები ამ ჩვენ ლოიალიზმს არ დაივიწყებენ და დააფასებენ). პუჩისტებმა მათდა ხურვილების საწინააღმდეგოთ უნებურათ გადააყირავეს საბჭოთა იმპერია და დააჩქარეს მის ნამსხვრევებათ ქცევა, ესტონიამ, ლატვიამ, მოლდავიამ, ბელორუსებმა და, რაც მთავარია 50 მილიონიანმა უკრაინამ რუსეთის ამ ბელელმა დამოუკიდებლობა გამოაცხადეს და თუ პუჩისტადე ერთა განთავისუფლების საკითხი, კუხ ნაბიჯით მიდიოდა, დღეს ის ელვის სიხწრაფით მოედო მთელ საბჭოთა იმპერიას, და თუ გუშინ ჩვენ ვიყავით მარცნი და უძღურნი დღეს ერთა განთავისუფლების წადლით ვართ ძლიერნი, რადგან ამ დროის ქვეშ თავს ვიყრით დეგონები ერთი ხურვილით, ერთი ღოზუნგით გაფაცებულნი და შეთანხმებულნი.

კომუნიზმი მოკვდა, საბჭოთა იმპერია აღარ არსებობს, ამ ახალ შექმნილ მდგომარეობამ შეხვალა ევროპა ამერიკის შეხედულებები ერთა დამოუკიდებლობის საკითხში. ვინ დაივიწყებს ლიუვის მთავრობის პრემიერ მინისტრის მგზავრობას ევროპასა და ამერიკაში (ნოემბერი 1990წელი) თხოვნით, რათა ევნოთ და მხარი დაუჭირათ მისი ქვეყნის დამოუკიდებლობისათვის.

დახავლეთის და ამერიკის ქებულ დემოკრატიამ მას ასეთი "მეგობრული" რჩევა მიხცა: "წროებით უკან წაიღეთ თქვენ მიერ გამოცხადებული დამოუკიდებლობა, გზა ახწავლეს, მოხკოვში წაბრძანდით და გორბაჩევს მოელაპარაკეთო". კიდევ მეტი, აგვისტოში კიევში ბუშმა განაცხადა: " თავისუფლება არ ნიშნავს დამოუკიდებლობასო" - და ამ განცხადებით ზრდილობიან ფორმებში გვაუწყა: მოეშვიო ამ თქვენ სავიანჯოებულ სიწყევას დამოუკიდებლობასო.

შუნიჭის დამარცხების შემდეგ ხულ სხვა გვარათ აღაპარაკდენ ამერიკისა და ევროპის მართველი წრეები, რომლე ბმაც მოხთხოვეს გორბაჩევს ევნო ბალჭიის სახელმწიფოების დამოუკიდებლობა და თვითონ ევროპა ამერიკამ ერთობლივათ ხენეს ამ პედნიერ სახელმწიფოების დამოუკიდებლობა, და ლახბინეს : მართალია არა კაჭეგორიულათ, მაგრამ მაინც თქვეს საბჭოთა კავშირში სხვა პაჭარა ერების საკითხი მშვიდლობიანობის გზით უნდა დაღებითათ მოგვარდესო, რაც ჩვენდა სახარგებლოთ დაპარაკობს და ჩვენ წიხკვიღზედ წყალს ასხავს.

აქვე არ შემიძლიან გულის ჭკვილით არ აღვნიშნო, რომ საფრანგეთის დიდ დემოკრატიამ, რომელიც მფარველობს და და კარს უღებს ყველა პოლიტიკურათ დევნილს და ჩაგრულს, მის პაჭვიცემულ საგარეო საქმეთა მინისტრს მხოლოდ დღეს გაახხენდა და ხთქვა საჯაროთ მის სიწყევაში "ჩვენ არახოღეს არ გვიცნია ბალჭიის სახელმწიფოების ანექსიაო" - განა მას არ შეეძლო ჩგივე სიწყევები: გახამხნევებლათ მაინც ეთქვა დიჭვის პრემიერ მინისტრიხაო თვის მის საფრანგეთში მოგზაურობის დროს?

ეს ფაქტი ერთხელ კიდევ გვასწავლის და გვეუბნევა, რომ პოლიტიკამ არ იცის არც მარადიული მეგობრობა და არც

შებრალება. ის ყოველთვის აგებელია სახელმწიფოებრივ ცივ ანგარიშზე, მასშიდ მდგომარეობა ქმნის შეგნებას და ამიყომ ის არა მყარი და ცვალებადია.

ახეთ რთულ პირობებსა და პოლიტიკურ გარემოცულობას გაჩვენ, რომ ვცხოვრობთ აღარ შეეფერება და აღარც ეთვისე ოცნება იმაზედ, რომ ვინმე გარედან გაგვიღებს თავისუფლების კარებს- ოცნება და საშუალება არა ხაიმედო, როგორც სხვების მაგალითებმა ნათლად დაგვანახეს, მაგრამ ეს გარემოება ვერ შეხვედის ჩვენს გეზს ნაციონალურ საკითხში იმიყომ, რომ უმთავრესი ძალა პაჭარა ერების სამართლიან . მოთხოვლინების, და ხიყვარული თავისუფლების ხელუხლებელი რჩება. ამიყომ პაჭარა ერების ფიზიკურ სიხუხუტეზე არც გაბაჯონებულ ერის წარმომადგენლებმა უნდა ააგონ თავისი ხურვილების და იმედის განხორციელება, პაჭარა ერების სამუდამოთ მორჩილებაში დაკავების.

მოვლენები საბჭოთა რუხეთში გასაშუერებელი სიჩქარით ვითარდებიან, გუშინდელ ხატებათ მიჩნეულ პირების ძეგლებს ფრიომფალურ საზეიმო ვითარებაში ამსხვრევენ . ხელუხლებელ მბრძანებელ პირებს მათ მაღალ თანამდებობიდან სამარცხვინოთ აძევენ უოველგვარ სამხედრო თუ სამოქალაქო უფლებების აყრით, წითელ დრომას კი საბჭოთა ემღემით არ ნახული სიბრაბით ფეხით თელავენ.

უხლა ვიკითხოთ, რა პოზიცია, რა ხაზი უნდა აიღოს ახლად გამოცხადებულ დამოუკლებელ საქართველოს რესპუბლიკამ ამ ახლად შექმნილ პოლიტიკურ მორიგ სიძნელეების წინაშე?, და აქ მსურს პაჭივცემული მკითხველო მოგახხენოთ ჩემი მოკრძალებითი პახუხი ამ უადრესად რთულ და მეჭად სერიოზულ საკითხზედ.

პიოცელ ყოველიხა არ უხდა დავივიჩყოთ, რომ ეკონომიური ფაქტორი თამაშობს უდიდეს და გადამწყვეტ როლს ერების დამოუკიდებლობის ხაკითხში. ხაბჭოთა რუხეთმა შეგნებულათ ერებშითსეთი ინდუსტრიალური თუ ხახოფლო მრეჭველობა განავითარა, რომელის მთავარი ბაზარია რუხეთი, და რაც მთავარია ჩვენში გახხნილ მეფხალოგიურ თუ ხაავცომობილო ქარხნებს, ნედლ მახალახ რუხეთი აწვდის და მათი არხებობაგ მახბელაა მოქიანად დამოკიდებელი. ხაბჭო რუხეთში შემავალ რესპუბლიკებში დამზადებული ქხოვილები მხოლოდ რუხეთსა და მის ხაფელიფებში იყიდბა, მისი მდარე ხარისხის გამო და რახაც ჩვენ იმუღებით კომერციას უწლღებდით, რადგან კომუნისტურ ქვეყნებში მცხოვრებთ ხაშუალეზას არ აძლევენ იგივე ხაქონელი გაფილებით უვეთეს ხარისხის უფრო იაფათ ხაბჭოთა ერების ნაქარმის გარეშე შეიძინონ. (იხ. "ყურნალ ინდრესტრიალ"- ხაბ. მრეწველობა, კომერცია და ინდუსტრია.- 7 - ივნისი 1979წ.) მე ღრმად მწამს, რომ ქართველი ხალხი გამოვა, როგორც პოლიფიკურათ ისე ეკონომიურათ. ხაბ. რუხეთის მორჩილებიდან მის დაძაბულ ნაყოფიერ მუშაობით და კიდევე მუშაობით, რახაც თურმე ხაქართველოდან მოხულ ცნობების მიხედვით ქართველები ხშირად მახიურად გაურბიან, მიწის ჩირქნა, როგორც ეს ჩვენ წავიკითხეთ ერთ ქართულ გაზეთში ყველას ეთავლება და ხამარცხვინოთ მიახინიათ, რაც დაღუპვამდე მიიყვანს ჩვენს ქვეყანას. დღევანდელ ჩვენი ქვეყნის მნელადობის ხანაშიდ, ჩვენი უპირველესი მოვალეობაა, განურჩევლათ პარტოიისა თუ მმართველების ხელი ჩავვიდოთ ერთობლივათ ერთი მეორეს, რათა გაემკლავდეთ მფრის ფაღლათა ცემას, და აღვიმა - რთოთ ვით მფციბე ჯებირი, ქართველი ხალხის დემოკრატიულ გზით არჩეულ პრეზიდენტის ირგვლივ რათა დაი-

მსხვრეს ყველა მასზედ სამცროდ მიცნანილი იერიშები, როდგან ესაა ერთდამავე ღროს სამცრო იერიშები მთლიანად ჩვენი ქვეყნის საჩინააღმდეგოთ.

ჩვენი მოვალეობაა აღმოვუჩინოთ ყოველგვარი დახმარება ჩვენს პრეზიდენტს, რათა ჩვენი სუსტი ნავი, რომლის საჭე თქვენმას ჩააბარეთ გაიყვანოს უვნებლათ ამ ბოროტათ აზვირთებულ ცალღებიდან სამშვიდობოზედ მთელი ქართველი ერის საკეთილდღეოთ.

რასაკვირველია ეს არ ნიშნავს ოპოზიციის შეგოჭვას და ან აკრძალვას, მხოლოდ ერთი პირობით: რომ ის იქნება საქმიანი ოპოზიცია, საქართველოს უკეთეს მერმისისათვის და არა ვიწრო პარტიულ შეგემონიის განმცვიცებისათვის, რაც ხშირად აძლიერებს შურსა და სიძულვილს, რომელიც დაუშვებელ სიხსლის ღვრამდისაც კი მიღის.

საქმიან ურთიერთობაში შესვლა ყველა ჩვენ ბელში მყოფ ერებთან, ერთი მზნით გაფაყებულთა აზრთა შეთანხმება, მეგობრობის გრძნობების გაღვივება და განმცვიცება, რაც სრულებით არ ნიშნავს რუხეთთან დაპირისპირებას და ან შურის ჩამოგდებას. პირიქით დღევანდელ შექმნილ მდგომარეობაში, განთავისუფლებულ სუვერენულ სახელმწიფოების ჩაქუჩი მძლავრათ სცემს ცყვიის ღბილ გრდემღზედ, და სჭედავს მეგობრობის უცხვ რგოლს რუხეთთან დაახლოვების მიზნით მშვიდობიანობის განსახორციელებლათ და ნივთიერ მდგომარეობის კეთილდღეობისათვის.

დღეს ევროპის და საზოგადოდ მსოფლიოს თავისუფალი ერები ერთიანდებიან, თავიანთ უფლება მოხილვების თანამოზიარობით, ჩვენც მათ უნდა მივბამოთ.

ჩვენ ხომ ყველანი, როგორც პოეტი ამბობს "ამ წუთისოფლებს სჭუმრები ვართ" და გვხურს ამ ქვეყნიური სიკეთის მაქსიმალურდ გამოყენება ყველასათვის.

გორბახოვმა პერესტროიკის ჩარჩოში წამოაყენა ნაცვლად საბჭოთა კავშირისა, ახალი ფორმა ახლად შექმნილ მდგომარეობის შესაბამისად **"თავისუფალ ხუვერუნულ ერთა** სოცლი თანხმობით კავშირის შექმნა კონფედერაციულ ნიადაგზედ", რაც ნიშნავს თავისუფალ ერთა რეზისამებრ კავშირს თანახმობის ნიადაგზედ ცენტრთან, უფლება-მოხილობის თანაზიარობით, ეროვნულ მთავრობის და დამოუკიდებლობის შენახვით.

ერთი კონფედერაცია არსებითად ემყარება ერების შეთანხმებულად ჩამოყალიბებულ ორგანიზმს, ხადაც ყველა გადაწყვეტილებები ერთხმად უნდა იქნეს მიღებული კავშირში შემავალ ერების მიერ.

პუჩის გამომწვევი მიზეზი ხსორედ ეს კონფედერაცია გახდა, რომელსაც კატეგორიული რუხული აცკაზი დაადვენ კონსერვატორებმა და გორბახივი დაადუხაღეს.

გორბახოვი მის კვლავ ხელის-უფლების სათავეში ჩადგომის შემდეგაც ამ ნიადაგზედ ღვას.

საბჭოთა რუხეთის ყოფილ 15 რესპუბლიკიდან **ჯერ-ჯერობით** 9 რესპუბლიკამ თანხმობა ვანაცხადა შევიღეს კავშირში, ხოლო 6 რესპუბლიკამ უარყო კავშირში შესვლა, მათ შორისაა საქართველოც.

ჩვენ ქართველებმა უნდა ჩავისეღოთ ჩვენი გულის ხიღრმეში, ღღევანღელ ხანის ქერქში უნდა ჩავჯღეთ და შექმნილ მდგომარეობას რუადური ახალი გზით და ჭაქციკით უნდა მიუღგეთ. არახლოღეს არ უნდა დავივიწყოთ ჩვენი გეოგრაფიული მდგომარეობა, ჩვენი მეზობლების ზრახვები და განწყობიღება ჩვენ მიმართ, შინაურ ეთნიკურ საკითხების ვართუღება დახსვა...- უნდა გვახსოვღეს, რომ რუხეთია მომწლოღებღი ნეღღი მახალიღს, და აგრეთვე ჩვენი სახოფლო სამეურნეო და ინდუხსტრიაიური ნაწარმის გამხაღებღი

გაზარი. ფუჭი იღრებაა ჩვენი სახოფლო-სამეურნეო და სამრეწველო დაბალი ხარისხის პროდუქციებით გამოხვლა ევროპის გაზარბედ, რომლებმაც აღარ იციან რა უქნან მათ გედმეფ ნაქარმხ. არ უნდა დავივიჩყოთ, რომ ბოროქმედობა ჯერ კიდევ ძალაშია და უშიშროებისსაკითხივ დღის ქერიგშიდ ღვას.

არც ის უნდა დავივიჩყოთ, რომ რუსეთი, მის პრეზიდენტის ელცინის სახელით აცხადებს სურვილს მკვიდეს ამ კავშირში თანახმროობის ნიადაგმედ ყველა საბჭოთა იმპერიიდან განთავისუფლებულ ერებთან. კიდევ მეფი ელცინი უფრო შორს მიღის, მაგალითათ შიგიერთი უფლება მოხილება სახელდობრ თავდაცვის საკითხი გადახცეს ცენტრს, მხოლოდ ერთი პირობით: ცენტრი მულამ უნდა იქნეს ერების კონცროლის ქვეშ და მათი დადგენილებების პაციონანი შემსრულებელი.

თავის მხრივ გორბაჩევი ხცნობს, რა ბაღციის სახელმწიფოების დამოუკიდებლობას და სუვერენობას, პარლამენტის მხლვედ შრიბუნიდან, დვთისა და ერების წინაშე ყველას გახსატონათ აცხადებს, ახალ სამოკავშირეო ხელშეკრულების პროექტს სადაც ნათქვამია: "თავისუფალ სუვერენულ სახელმწიფოთა შორის კავშირის ჩამოყალიბება, სადაც

თვითეული რესპუბლიკა თვითონ აირჩევს ფორმას მის მონაწილეობისას ამ კავშირშიდ შესახვლეულად. ამ დროის გარდამავალ პერიოდშიდ თვითეული რესპუბლიკა თანახმროობის პრინციპზე გზავნის 20 დეკუფაფს არსებულ დეკუფათლა .

კონგრესის შესაცვლეულათ". ("ფიგარო" 4 ხექფ. 1991 წ.)

უდათა, რომ დღევანდელ მსოფლიო პოლიტიკის მეთაურია ამერიკა, რომელსაც ხელმძღვანელობს პრეზიდენტი ბუში, რომელიც დიდ ანგარიშს უქევს გორბაჩევს, მან არ იცნო

ბალღიის ქვეყნების დამოუკიდებლობა, ხანშ გორბაჩოვი
 ეს ცნობა თვითთხვე არ აღიარა. ბუში ახსნაღებზ: ჰომ-მშვიდლო
 ბიასონის ძესარჩენათ ჩვენ გვჭირღება: მაგარი და მყარი
 ცენღრასური ხელისუღღება მოსკოვშიღო".

ბუშინათვის, როგორც გყშინ იხე ღღეს მაგარი ხელისუღღე-
 ბის სახელია გორბაჩოვი. ("ფიგარო"-3ხექცემბერი 1991. წ.)

ბალღიის ქვეყნებმა მათ დამოუკიდებლობის ცნობისთანა-
 ვე მოხკოვში წარგზავნეს (ჯარ კიღევ არა ოფიციაღურათ)
 ემიხრები, კონფღღერაღციაში შეხვღის პირღბღების გასახნო-
 ბათ და ეკონომიური ხელშეკრულღების დასაღღებათ, რაღგან
 იღიან, რომ მათ საქონღებს მღღიდარ მეზობღელ ხკანღი-
 ნავიის ქვეყნებში, გასახვღლი არ ექნებათ და არ ივი-
 წყებენ, რომ მათ დამოუკიდებლობის ხანაშიღ მთავარი
 გამსაღღებღი ბაზარი იყო და რჩეზა რუხეთი.

ჩვენ გვწამს და გვჯარა, რომ კონფღღერაღციაში შეხვღა
 რუხეთთან სრულღებით არ ნიშნავს, რომ იმათ ღემოკრაღციულ
 მართვეღობის ჭერის თავისუღღღად არსებობის ძირითად
 საფუძვეღებზეღ უნღა აიღონ ხელი, პირიქით კონფღღერაღცია
 ერღების მეღ გარანღციას იძღვევა თავისუღღღად არსებობისა-
 თვის, მშვიღღობიანობისათვის და ნივთიერ კეთიღღღეობის
 განმღციღებისათვის.

ამიღლომ ღიღღ ყურაღღღებით და ღაკვირვეღით უნღა შევისწა-
 ვღოთ გორბაჩოვის მიერ წამოყენებულღი ახალ ფორმეღში
 ოჭვიხუღღად ერთა კავშირის არხი და შინაარხი, რთთა არ ღა-
 ვრჩეთ განმარღღოვებულღნი და გარიყულღნი, პირის-პირ: ჩვენ
 ხაეგებოთ "მეგობარ" ერღებთან.

ერღების თავისუღღღად გადაწყვიღღღებაზე აგებულღი კონფღღა-

რაცია. თანახმობის ნიბღაგზედ მოგვცემს მათ თავისუფლებიბა და ხუვერენულ უფლებების ხელშეუხლებლობას ყველა კონფედერაციაში ნებნიხაშებრ შემავალ ერებს. აქეთკენ მიიღწვიან, მიიხწრაფიან ყველა თავისუფალი ერები და ჩვენს მათ მაგალითს უნდა მივბადით, ჩვენი ქვეყნის კეთილდღეობისათვის.

ჩვენ უნდა დავრჩეთ ერდგული შემსრულებლნი, ხაქართვე - ლოს ხინდისის კარლო ჩხეიძის დავვიწყარ ანდერძის: "ხაქმეხ მთუხრეთ", რომელმაც ველარ აიჭანა ქართველი ერის საშინელი წამება, და თვით მკვლელობით გაათავა სამშობლოს გამოდმა იძულებით დარჩენილმა მისი ჭანჭული ცხოვრება, ორჯერ უბრალდანიტ ყელის გამტკრიტ. დახასრულ ვაცხადებთ, რომ ჩვენი საბოლოო მიზანტ, რჩება უცვლელი და შეურყეველი თავისუფლებისადმი, და თუ გვინდა დადებითი შედეგი მივიღოთ, მისი მისაღწევი საშუალებაც უნდა გვინდოდეს.

ა მ ი ც რ მ :

ჩვენი საბოლოო ღოზუნგია: ერების თავისუფლების და სუვერენობის სრული აღიარება რუსეთის მიერ, და შემდეგ კონფედერაციაშე ნებაყოფლობით თანახმობრ უფლობიანობის ნიბღაგზედ მოლაპარაკება რუსეთთან. კონფედერაციის არსის შინაარსის და უფლებამოსილობის სრული შენახვით და დატკრიტ.

ლ. ფ.

დამაცვება.

ეს წერილი უკვე დამთავრებული გვექონდა, რომელშიდაც ქართველ ხალხს ვთხოვდით ერთობლივად მხარ დაჭერას მის მიერ მასიურად ხმების მიცემით, დემოკრატიულ წესით არჩეულ პრეზიდენტს შატონ ზვიად გამსახურდიასათვის, რომელსაც მან ჩააბარა სატე ქვეყნის მართველობის, და რომლის უპირველესი მოვალეობაა ქვეყნად მშვიდობიანობის დამყარება, ახლად შობილ დამოუკიდებელ საქართველოს ცხოვრების კეთილ აწყობა და უმტკინველთ მის ნორმალურ კალაპოტში ჩაყენება.

ამ რწმენით ია იმედით გატაცებული ვთხოვდი ქართველ ხალხს მის ირგვლივ დარაბმას, რათა გაედვიალებინათ მასზე დავალებული მძიმე მოვალეობის შესრულება.

სამწუხაროთ აქაური პრესა გვაუწყებს უაღრესად, ამადღებულ შემამრუწუნებელ ამბავს: " პრეზიდენტს შ. გამსახურდიას ბრძანებით მშვიდობიან ოპოზიციურ დემონსტრაციებს წეცხლი გაუხსნა¹, ქართველმა კაცმა მოძმის სიხხდი დაღვარა და გაიმეორა მ აპრილის რუსების მიერ ჩადენილი იგივე ბარბაროსობა და ვერაგობა".

ამ ამბით გაოგნებული გეკითხებით ბატონო პრეზიდენტო ნუ თუ ეს ყველაფერი მართალია? და ან ესაა დღევანდელი საქართველო? და ან ამისათვის ჩაგაბარათ ქართველმა ხალხმა ნდობის სიგელი, გენდოთ და მართველობის უმაღლეს მწვერვალზე ოგიყვანათ, რომ კვლავ აჭიროთ ჯერ კიდევ შავ გაუხდელი განაწამები ქართველი დედები?

ქართველმა ერმა ხომ იბრძოლა რაინდულათ სხვა პატივარა ერებთან ერთად, სიწყვის პრესის და თავისუფლების მოსაპოვებლათ. ის აღარ დაუშვებს მონაპოვარ თავისუფლ-

ბის შეზღავანებას და ერთი დიქციატურის მეორე დიქციატურით შეცვლას. სხვა აზროვნების წინსვლას ვერ შეაჩერებს ვერავითარი ძალა და სისხლიანი რეპრესიები.

ქართველმა ერმა თქვენ მიგიღოთ მის ძნელადობის ხანაში ხელგაშლილათ და ის არ გაპაცივებთ ამ თქვენ დაუშვებელ ცოდვას, ის მარადიული და წაუშლელია, მას ვედარ ამოძირკვავს ყამთა მსვლელობა.

თუ თქვენ გხურხთ ასეთ მეთოდებით მართვა - გამგებლობა სჯობს ეხლავე გადადგეთ და ჩვენ მშობლიურ განაწამებ ერს დაუბრუნოთ მართველობის საჭე.

დახავლეთის პრესა ერთხმათ აღიარებს, რომ "სტალინის მშობელ ერს სჭირდება "აპუკუნი"- მას არ ეხმის ნა. - მღვილ დემოკრატიის რაობა. დღევანდელი მისი პრეზიდენტი ჩირქს სცხებს მას და ამყლავნებს მის მიდრეკილებას დიქციატურისაკენ, და ამ მართველობის უმჯობესობას დემოკრატიულ მართველობაზე."

დღეს, როდესაც მდგომარეობა პაჭარა ერების სახარგებლო ვითარდება თქვენ თქვენე ქცევით შეზღავლეთ. ქართველი ერის მეობა, და მას ნლობა დაუკარგეთ არამც თუ მოძმე ერებში, არამედ ყველა დემოკრატიულ ქვეყნებში.

გადახედეთ დღევანდელ მსოფლიოს ვითარებას, ყველა ერები მიიღწვიან ერთმანეთთან დაკავშირება- თანხმობისაკენ, ვინ იფიქრებდა, რომ ფრანგის და გერმანიის ჯარის ვაცი ერთად მხარ და მხარ გერმანიის ტერიტორიაზე ჩააჭარებდნ სამხედრო მანევრებს, გაჭაფეზუნეი ერთი აზრით, ერთი რწმენით, რომ გერმანიაზე გარეშე მყრის თავდასხმა იქნებოდა საფრანგეთზე თავდასხმაჟდა პირიქით.

ვინ იფიქრებდა, რომ გაერთიანებული ძლიერი გერმანია მოითხოვდა მოკავშირეთა ჯარების დარჩენას მის ტერიტორიაზე, მისი ჯარის ნაწილის განლაგებას ხაფრანკეთის ტერიტორიაზე.

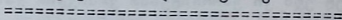
თავი უნდა დავანებოთ იაფ ფასიან დრო მოჭმულ ხაპროპა-განდო ფრაზებს, "კრემლის აგენტები, კრემლის ჯაშუშები" და სხვა. ჩვენ უნდა ვიღწოდეთ ხწორედ ამ კრემლთან დაახლოვებისაკენ, ჩვენ მოძმე ერებთან ერთად რუსეთის ჩათვლით მთლიანად ყველა ^{თავისუფლად} უკეთეს მერმისიხათვის. ქართველ ერს კი უმორჩილესათ ვთხოვდით გამოიჩინოს თავდაჭერილობა, და ყველა სადაო შინაურული საკითხები მის მიერ არჩეულ პრეზიდენტთან მშვიდობიან მოლაპარაკების გზით მოაგვაროს. - ხიხხლი ხიხხლით არ განიზანების -.

დასასრულ: ლიტერატურული საქართველოს პატივცემულ რედაქტორის და მის პატივცემულ კოლეგების საყურადღებოთ ვიწყობდით, თავი დაანებონ ბოლშევიკურ ყაიღის საქებარ მლიქვნერულ "ლექების" გამოქვეყნებას (მხედველობაში მყავს პოეტი ბატონი ნოდარ ჯაღაძეანია, "ხულის მისხია" მიძღვნილი პრეზიდენტ ბატონ გვიად გამსახურდიასადმი "ლ.ხ"-23 აგვისტო 1991 წელი) ასეთ პირმწიფე დავნიტებულ ლექსით ის ამცირებს პრეზიდენტის პიროვნებასა და ავტორიტეტს, და თვითონ კი შეურაცყოფს პოეტის საპატიო სახელს. საერთოთ ვიწყობდით: ნაკლები არაფრის მთქმელი უნიჭო ლექსები, მეტი ხალღისო მთხმამაგონებელი, აღმზრდელობითი წერილები, ლიტერატურულ საქართველოს ფურცლებზე.

საქართველოს პოლიტიკური პარტიებისა და ჯგუფების ლიდერებს.

ჩ ვ ე ნ ი ლ ო ზ უ ნ გ ი ა :

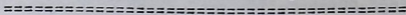

კეთილ მეზობლურ კავშირის განმტკიცება რუსის ხალხთან რაც გულისხმობს თანახმობის ნიადაგზედ სუვერენულ სახელმწიფოთა შორის მშვიდობიანი დიალოგით, ყველა სადაო საკითხების გადაწყვეტას და შეთანხმებას.

"ქართულ ხალხს არაფერი სადაო და საომარი რუსის ხალხთან არა აქვს. რუსეთს არ აქვს არცერთი სამღვილი რეალური ინტერესი, რომლის შეთვისება არ შეიძლება"
"მოდარაკებით საქართველოს დამოუკიდებლობასთან,
"ხილო გზა ამისკენ მიმავალი გულისხმობს სამშობლოს
"თავისუფლად არსებობას, მის სიყვარულს და უმწიკველ
"ძლიერ პატრიოტიზმს". --- ნოე ყორღანია: ---

"თუ რუსეთში დემოკრატიამ დაწყება ჩვენ რუსეთთან საომარი აღარ გვექნება. ჩვენი დამოუკიდებლობის საკითხი მარის ჩვენი განწყობილება პირველ ყოვლისა იხეთ დიდ მეზობელთან, როგორც არის რუსეთი. საერთო თანა, გრძნობის მოხაპოვებლათ საჭიროდ მიგვაჩნია რუსეთთან მეგობრობა." -- კაკი ჩერეთელი. -- დ.ფ.

ხ ე ლ ო ვ ნ ე ბ ი ს ხ ა მ ყ ა რ ო შ ი .

ქართულ მოზარდ თაობათა მოცეკვავე ჯგუფი პარიზში.

... . . .

1991 წლის ღვინისიხის დღეები ქართულ ემიგრაციის ხსოვნა-შიდ წაუშლელი და დაუვიწყარი დარჩება, რადგან ქალბა-ყონ ეთერ ფალავახ და მის მეუღლის ცნობილ მომღერლის ყავ ლუეს მოწვევით, მათ თეატრშიდ ჩვენ ვიხილეთ ქართულ მოზარდ თაობის მოცეკვავეთა არსისციული ჯგუფი "იმელი" ბაყონ თ. რეხვიამვილის და მისი მეუღლის ხელმძღვანე-ლობით.

მოვეხწარით და დავცკვით მათი ნახვით, რადგან მათ უზა-დლო ცეკვებშიდ ჩვენ ვხედავდით ჩვენ ხანაფრელ სამშო-ბლო საქართველოს, ჩვენ მშობლიურ დედულ მიწა-წყალს.

"იმელი" ქართულ ხალხურ ცეკვების შემსრულებელთაგან განსაკუთრებით გამოირჩევა, რადგან ისინი მათ გამო-ხვლებში ყოველთ^{ის} განუხრელად იცავენ ქართულ ცეკვების ხალხურ ელფერს, ნაირხახოვან საინციერესო ორნამენციული ქარგებით ამკობენ და ამღიდრებენ ქართული ცეკვების განუმეორებელ თვალწამრცავ სილამაშეს, მათი საკვირვე-ლი ციხნიკური აღმაფრთოვანებელი გამომხახველობით გა-ნწყობითა და ფაქიში გემოვნებით.

ჩვენმა ნორჩ მოცეკვავეებმა უდიდესი აღცადება გამოი-წვიეს მაყურებელთა შორის, რადგან მათ თავიანთი უზა-დო ხელოვნებით აქვთ საოცარი უნარი მათი აგზნების და დაპყრობის.

მაყურებელს იხინი ქართული ცეკვის მომხიბვლელ სამყაროში იცაყებენ.

რამ გამოიქვია ქართული ცეკვეზის ასეთი წარმატება? უხათუთ მიხმა განუმეორებელ სილამაზემ და უნაკლო უნიკალურ შესრულებამ, რომელმაც მთელი თავის სიღიალით იმპლავრა, აყდერდა და ვით მოვარდნილ ზღვის ცალღამ ჩვენ მაყურებლები მთლიანად "წავვლეკა". ჩვენ ქართველებს ვი გადაგვაკვიწყა უცხოეთში ყოფნა და წამიერ წარმავალ დროებში ჩვენ მშობლიურ სამშობლოში გადაგვახახლა.

მათ ეროვნულ ცანხაცმელშიდ იხინი ანციკურ დმერთების ხკულჰურას მოგაგონებდათ, მათი ბრწყინვალე ხაკუთარი ხახელიხ უღამაღეს ფლობის უნარიით.

მათი ზღაპრული სიღამაშით შესრულება ქართული ცეკვეზის მაყურებელს აგნოზს, და უნერგავს ქართველი ხალხის უძველეს კულტურას და ხელოვნებას, რადგან მათ ფანცახციურ სიღამაშით შესრულებულ ქართულ ცეკვეზმა, რომელშიდაც ასე ბედნიერათაა პერწყმული ქართული ცეკვეზის მეცვად მნელი, მაგრამ დიდად ხაამო ხანახაობა დიახაც მოაჯათდა მაყურებელი, რომელხაც ასეთი რამ არც წარმოედგინა და არც ეხილა, რახაც ამციცივებს ფეხზედ აღგომით ხანგრძლივი ოვაციები.

უკანახკნელი ხაღამო ჩაფარდა ქალბაფონ ეთერის და მის მეუღლის ბაფონ ყავ დუებს მოწვევით ხაქვეყნოდ ცნობილ აკადემიკოს ლუი ლოპრენს-რინგეს ხაჰაფიოთ თავჯღომარეობით. ხვენაზედ აღმართულ ქართულ ეროვნულ და ფრანგულ დროშების ქვემ ბაფონ ყავ დუემ ხამადლობელ სიფყვი მიმართა ჰაფივცემულ აკადემიკოს, დამხწრე ხაზოგაღოებას გააგნო მოკლედ ხაქართველის იხციორია, და მისი შუჰკოვარი ბრძოლები დამოუკღლებლობის და თავისუფლების მო-

საპოვებლათ . ხათითაოდ მოიხსენია საპაქოო სტუმრების
სახელი და გვარი, რომლებსაც წაშით ხვდებოდენ, დამხრე-
ნნი, მაღლობა გადაუხადა "იმედის" ხელმძღვანელ, გ.-ნ რე-
ხვიაშვილს და მის მეუღლეს, რომელმაც დიდი მაღლობა გა-
დაუხადა და მწირე საზოგადოებას, დიდ ფრანგ ერს, ქალბა-
წონ ეთერის და მის მეუღლეს იმ უანგარო პაქივისხემი-
სათვის, რომელიც მათ გამოიჩინეს მის და მის მეუღლის
მიმართ და ხაერთოდ "იმედის" ახალგაზრდა მოწვევავები-
ხადმი, რომელსაც იხინი არა დროს არ დაივიწყებენ და გა-
მოთქვა ხურვილი, რომ იხინი მომავალ წელს კვლავ იქნე-
ბიან მოწვეულნი. ქალბაწონ ეთერიმ ჩვენდა ხახიხარულთ
მას მშვენიერი საბოლოო სიწყვილი უპასუხა ქართულად
და გამოთქვა იმედი მათი კვლავ მოწვევის პარიზშიღ.
მათი სიწყვილები დაფარა მხურვალე წაშმა და ოვაციებმა.
ამ დაუვიწყარ ხალამომ ერთ ამოსუნთქახსავით გაირბინა,
ხოლო ხხოვნა მისი, მარადიულათ დარჩება ათახობით მაყუ-
რებელთა მეხხიერებაში, ჩვენი ქვეყნის ვულფურის, და
ხელოვნებით აღწავებულნი და მოხიბლულნი.
დასახარულ ჩვენი უღრმესი მაღლობა ქალბაქონ ეთერის და
მის მეუღლეს ბაწონ ყავს ფრანგ მაყურებლებიხათვის ქა-
რთულ ხალხურ ხელოვნების გაცნობიხათვის, რაც უხათუოთ
ეპოქის პაქრიოტული ღაბათია და ხელს უწყობს ხაფრანგე-
თის და ხაქართველოს დაახლოვებას.
ხალამო დამთავრდა დიდებულ ბუფეწით, პარიზის უნიკალურ
ღამაშ ბაღშიღ; ხაიდანაც კმაყოფილი მაყურებლები დიდ
ხანს, დიდ ხანს მხოლოდ გათენებიხას დაიძაღენ.

ღ.ფ.

(აქვე ვათავსებთფრანგულ ენაშედ გ.ყ. ღუეს სიწყვიას და
პაქივისხემულ აკადემიკოსის ხამაღლობელ წერილს).

-34-

3 JUILLET 1991

au THEATRE DU JARDIN
DANS LE JARDIN D'ACCLIMATATION, A PARIS
UN 10eme ANNIVERSAIRE INOUBLIABLE
AVEC LES JEUNES DANSEURS DE L'ENSEMBLE IMEDI
DE TBILISSI sous la Direction d'OMAR REKHVIACHVILI

Ce 3 Juillet 1991, le Théâtre du Jardin fête sa 10eme Année d'Activités et la 300ème Représentation des

RENCONTRES EUROPEENNES
D'ENSEMBLES DE JEUNES ARTISTES
de l'Oural à l'Atlantique

organisées, comme chaque année, depuis 1989, par ETHERY PAGAVA et JACQUES DOUAI, Directeurs du Théâtre du Jardin, à Paris.

Cette soirée commémorative se déroulait sous la PRESIDENCE D'HONNEUR de LOUIS LEPRINCE-RINGUET éminent membre de l'ACADEMIE FRANCAISE, entouré de nombreuses Personnalités parmi lesquelles le Représentant du MINISTRE des AFFAIRES ETRANGERES, le Représentant du MAIRE DE PARIS, celui du CONSEIL REGIONAL DE L'ILE DE FRANCE, ANDRE BURGAUD, MINISTRE PLENIPOTENTIAIRE, PRESIDENT des Amis du Théâtre du Jardin, MILORAD MISKOVITCH, PRESIDENT de l'A.R.P.E.J. et du Conseil International de la Danse, NICOLE LUC, DIRECTRICE du Conseil International de la Musique à l'U.N.E.S.C.O., CLAUDE DE KEMOULARIA, ancien ambassadeur de France à l'ONU et PRESIDENT de l'Association FRANCE-GEORGIE nouvellement créée, LEVAN PAGAVA, gendre du PRESIDENT NOE JORDANIA et REDACTEUR du Journal NOTRE DRAPEAU, CHOTA ABACHIDZE, spécialiste de la Danse Georgienne qui collabora autrefois avec SERGE LIPAR, JANINE CHARRAT Ballerine de renommée internationale, tout comme ETHERY PAGAVA, enfin YVES DUPONT, DIRECTEUR et rénovateur inspiré du JARDIN d'ACCLIMATATION dans les années 70 et constructeur à l'époque, du THEATRE DU JARDIN !

Sur la scène, ce soir, les musiciens d'IMEDI se surpassent et les jeunes danseurs, galvanisés par une foule survoltée, dans une salle comble, ONT DES AILES. Nous savons qu'ils sont infatigables : depuis 3 semaines des milliers de jeunes spectateurs de Paris et sa Région les ovationnent chaque jour, matin et après-midi, soit à l'intérieur du Théâtre, soit au dehors - quand il fait beau - sur le PODIUM EN PLEIN AIR dressé devant le Théâtre.

Mais nous savons aussi que, depuis leur arrivée, ils "DEVORENT" Paris : Ils ont tout vu, tout visité : le LOUVRE et sa pyramide, la DEFENSE et sa GRANDE ARCHE, l'OPERA, NOTRE-DAME DE PARIS, le SACRE-COEUR, l'ARC DE TRIOMPHE, le TOMBEAU DE NAPOLEON; ils ont parcouru à pieds les CHAMPS-ELYSEES, la CONCORDE, les TUILERIES, MONTMARTRE, les INVALIDES, le CHAMPS DE MARS. Ils ont vu PARIS du haut de la TOUR MONTPARNASSE. Ils ont été reçus à la MAISON de la GEORGIE, AU CHATEAU DE LEUVILLE et ils se sont recueillis au Cimetière de Leuville, sur la tombe de Noé JORDANIA. Ils ont visité le Château de FONTAINEBLEAU, celui de VERSAILLES, ils ont dansé à l'INSTITUT NATIONAL DE LA JEUNESSE et pour couronner le tout, ils ont grimpé au plus haut de la TOUR EIFFEL.

Et malgré cette étonnante activité, durant les 3 semaines de leur "VIE" Parisienne ce soir là, ILS DANSENT COMME DES DIEUX!
Ils nous émerveillent, ils nous fascinent et ils achèvent leur spectacle par un "BIS" étourdissant, devant une salle à la fois déchainée et bouleversée, les acclamant debout, transportée d'enthousiasme, criant, pleurant, frappant des mains en cadence, subjuguée par une telle ardeur et ce fantastique exploit: malgré une chaleur accablante, danser durant 2 heures, au maximum de l'intensité avec le sourire et le panache des grands professionnels.

Ce soir là c'était la Fête au Théâtre du Jardin!
Une Fête comme on en fait plus, sans message, sans slogan, sans publicité, les mains libres, le coeur léger!
Une Fête pour la fête et le bonheur d'être ensemble, une Fête qui vous comble, vous réjouit le coeur pour des mois et des mois! Une Fête à vous donner tous les courages du monde et pour longtemps!

"Quelle leçon!" disait en quittant la salle, un professionnel de la danse qui parlait en connaisseur!
"Quelle leçon!" et pourtant ce ne sont que des enfants, des enfants comme tant d'autres!

C'est vrai, farceurs, espiègles, chahutant, gentils et bagarreurs, fragiles et violents, des enfants vivants, comme on en trouve dans tous les faubourgs des grandes villes du monde!

IMEDI! quel exemple inoubliable vous nous avez donné ce soir là, 3 Juillet, à nous, adultes, bien nourris, libres depuis des décennies, un peu sceptiques, un peu blasés, moitié ramollis, moitié intellectuels, comme nous l'écrira Louis Leprince-Ringuet, le lendemain de cette mémorable soirée.

"C'est votre vitalité, c'est votre joie de vivre et cette façon de vous "jeter" dans la danse, sans réserve, sans retenue! C'est cette générosité, c'est tout cela qui nous a conquis!"

"Sans le vouloir, sans le savoir, vous nous avez donné le goût de vivre autrement: plus intensément, plus généreusement!

Vous nous avez donné le meilleur de vous même!

Vous avez été sublimes, IMEDI!

Vous nous avez rendu l'ESPOIR!"

J. Douai

Jacques Douai

A Paris le 20 Juillet 1991

Paris, le 9 juillet 1991

ADRESSER LA CORRESPONDANCE
88, RUE DE GRENELLE - 75007 PARIS

Tél. : 4354.04.45

Monsieur Jacques DOUAI
A. R. P. E. J.
Théâtre du Jardin
Jardin d'Acclimatation
75116 PARIS

Cher ami,

Nous sommes revenus, mon petit-fils et moi, émerveillés par la soirée que vous avez organisée. Quelle vitalité, quelle tenue, quelle perfection technique, quel amour de la danse, quelle parfaite synchronisation chez ces jeunes Géorgiens ! Ils nous donnent un bel exemple à nous qui sommes souvent trop endormis, trop parisiens, parfois trop dégoutés ou trop intellos. Rien de pareil chez ces jeunes qui ont d'ailleurs été salués par des applaudissements extrêmement nourris. Merci de m'avoir invité à être "président d'honneur" de cette cérémonie. J'ai été heureux d'y retrouver Claude de Kemoularis que je connais bien, depuis fort longtemps, par le Mouvement Européen. Je souhaite que vous poursuiviez cette oeuvre de compréhension planétaire que vous orchestrez si bien.

Croyez, cher ami, à mes sentiments reconnaissants et très chaleureux.

Louis LEPRINCE-RINGUET

ACTE D'INDEPENDANCE

DANCE DE LA GEORGIE

Pendant plusieurs siècles, la Géorgie a existé comme Etat libre et indépendant.

A la fin du XVIIIe siècle, pressée de tous côtés par des ennemis, la Géorgie s'allia volontairement à la Russie, à condition que la Russie s'engageât à défendre la Géorgie contre ses ennemis extérieurs.

Les événements de la Grande Révolution Russe ont créé une situation intérieure telle que le front de guerre s'est effondré entièrement et que la Transcaucasie a été évacuée par les armées russes.

Abandonnées à leurs propres forces, la Géorgie et avec elle, la Transcaucasie ont pris entre leurs mains le soin et la direction de leurs propres affaires et se sont donné des organes gouvernementaux appropriés. Mais la pression des forces extérieures a amené la dissolution des liens qui unissaient les peuples de la Transcaucasie et l'unité politique de celle-ci s'est effondrée.

La situation présente de la nation géorgienne commande impérieusement à la Géorgie d'avoir sa propre organisation d'Etat, en vue de prévenir, par ce moyen, la conquête du pays par les forces extérieures et de créer des bases solides pour son développement indépendant.

En conséquence, le Conseil National Géorgien, élu par l'Assemblée Nationale, le 22 novembre 1917, déclare :

1. La nation géorgienne rentre en possession de tous ses droits ; la Géorgie est un Etat indépendant qui jouit de tous les droits de la souveraineté.

2. La forme de l'organisation politique de la Géorgie indépendante est la République Démocratique.

3. En cas de conflits internationaux, la Géorgie reste perpétuellement Etat neutre.

4. La République Démocratique Géorgienne désire avoir des relations amicales avec tous les membres de la communauté internationale et, en particulier, avec les Etats et les peuples voisins.

5. La République Démocratique Géorgienne garantit, dans les limites de son territoire, tous les droits civils et politiques, à tous les citoyens également, sans distinction de nationalité, de croyance, d'état social ou de sexe.

6. La République Démocratique Géorgienne ouvre à toutes les nationalités habitant son territoire un champ libre à leur développement.

7. Jusqu'à la convocation de l'Assemblée Constituante, les affaires publiques de toute la Géorgie sont gérées par le Conseil National, avec adjonction des représentants des minorités ethniques, et par le gouvernement provisoire, responsable devant le Conseil National.

ACT of Independence of Georgia

The Georgian National Council, during its plenary sitting of May 26, 1918, declared as follows:

„For several centuries Georgia existed as a free and independent State.

At the end of the eighteenth century Georgia voluntarily allied herself with Russia, with the stipulation that the latter should protect her from enemies without.

In the course of the great Russian revolution conditions arose which resulted in the disorganization of the entire military front and the abandonment of Transcaucasia by the Russian Army.

Thus, left to her own devices, Georgia, and with her all Transcaucasia, took into their hands the direction of their affairs creating the necessary organs for this purpose; but under pressure from exterior forces the links which united Transcaucasian nationalities were broken and the political unity of Transcaucasia was thus dissolved.

The present position of the Georgian people makes it imperatively necessary that Georgia should create a political organization of her own, in order that she may escape from the yoke of her enemies and lay a solid foundation for her free development.

Accordingly the Georgian National Council, elected by the national assembly of Georgia on November 22 (December 5), 1917, declares:

(1) In future the Georgian people will hold sovereign power and Georgia will be a State

enjoying all the rights of a free and independent State.

(2) Independent Georgia's form of political organization will be a democratic Republic.

(3) In the event of international conflict Georgia will always remain neutral.

(4) The Georgian democratic Republic will apply itself to establishing friendly relations with all nations, and especially with neighboring nationalities and states.

(5) The democratic Georgian Republic offers to all inhabitants of her territory a wide field for free development.

(6) The democratic Georgian Republic guarantees to all citizens within her territory civil and political rights, without distinction of nationality, religion, social position, or sex.

(7) Until the convocation of the constituent assembly the National Council, with the addition of representatives of the minorities and the provisional government responsible to the National Council, is at the head of all Georgian administration.

On the 12th of March, 1918, the constituent assembly of Georgia confirmed the preceding act in the following terms:

„At its first sitting of the 12th of March, 1918, the constituent assembly of Georgia, elected by citizens of both sexes, according to the direct, equal, universal, secret, and proportional electoral system, proclaims before the world and history that it fully confirms and approves the act of the Independence of Georgia, declared at Tiflis by the Georgian National Council, May 26, 1918.”

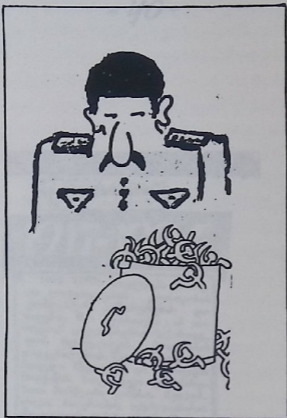
თბილისის საცელევიზიო კომპი.

საქართველოს

ტელევიზიის

ნახევარი.

უხიფველი.

ლიტერატურული საქანთველი

19 თბილისი, 1991

1917-1924

1993 წელს სრულდება ქართული ლიტერატურის კლასიკოსის კონსტანტინე გამსახურდიას დაბადების 100 წლისთავი. ამ თარიღთან დაკავშირებით საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის დადგენილებით შეიქმნა დიდი ქართველი მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის საიუბილეო ღონისძიებათა მომწყობი კომისია რესპუბლიკის მთავრობის ფუძემდებლის მოადგილის ბაქარ გიგინეიშვილის თავმჯდომარეობით. კომისიის შემადგენლობაში არიან კულტურისა და მეცნიერების თვალსაჩინო წარმომადგენლები, სამინისტროები, სა და უწყებათა ხელმძღვანელები, მწერლები, მწრწინაღმებლები.

კონსტანტინე გამსახურდია
 ლანდუბთან ლასიცი

ლიც. საქართველოდან ვცყობილობთ, რომ აწ განხვეწებულ კონსტანტინე გამსახურდიას მთავრობის დადგენილებით 1993წელს უმართავენ საუბილეო საზეიმო ღღეს, მის და-

ბაღვალი 100 წლის შეხრულები გამო, რახან ვეხალმებით, მაგრამ შევნიშნავთ, რომ პატივცემული ხაუბილოეს მომწყობი წევრები დათვურ სამხახურს უწევენ "დიდ ოხუაფის მარჯვენის" ავტორს მათ მიერ პირმოთნე მლიქვნელი თვალთახედვით და ავლიათ გაბელულება, რომ აღიარონ გახაგებ მიზეზების გამო, რომ არც "ლანდეზთან ღაცვილი" (რომლის მცირე ამონაწერს უკომენტარიოთ ვათხებთ პატივცემულ მკითხველს თქვენ გახაგნობათ) და არც "ვაშის ყვავილები" რომელიც ხანაქებო ჰიშნია, მიძღვნილი ხაქართველოს ჯალათებისადმი მის განდიღებისა და პირად ვარიერისათვის, ხაუბილოეს ხხლომაზე არც გამოსაფანი და არც გამოსაჩენია, რადგან ფყუილების კორიანცელით. ზრიან აღხავსენი. არც იხაა მართალი, რომ თათრების შემოსევის დროს, ბ-ნი კოჩია (მას იმ ხანად ჯერ ვიღვე კოჩიას ეძახდენ) გენერალ მაშნიაშვილთან იბრძოდა (გენერალი 1928 წელს დაბრუნდა ემიგრაციიდან ხაქართველოში გამოსცა, მოგონებები ხადაც ის იხსენიებს ყველა მასთან თანამებრძოლებს და ბ-ნი კოჩიას რად არაა მოჩხენებული). მართალი იხაა, რომ ბ-ნი კოჩიამ, რომელიც იყო შეხანიშნავი ორატორი ჭიათურაში (ის ხშირად იყო ჭიათურაში, რადგან მისი პირველი მეუღლე რებეკა ჭიათურელი ვაშაძის ქალი იყო ჩვენი მახაველებელი), შეადგინა ფედერალისტთა მოხალისეთა რაშმი, რომლის დიდათ გამომჩენილი წევრი იყო ის და გვიკვირს რატომ მალავს? - შავ ჩოხაში გამორყობილ ბ-ნი კოჩიას ეკიდა უცნაურ ათ მოკაუჯებული ხმალი, უცნაურათ გრძელი ხანჯლით, რომელსაც იგი ხაფევიარს ეძახდა, და გრძელ ღულიანი ვერცხლის წყალში გაველებული ზარნიშიშვიანი რევოლვერი მშვენიერ კრაველის ზოხოხით. ჩოხა მას ძლიერ უხლებოდა, ჭიათურლებმა მას ზედმეფ ხახელათ ფარხმან მეფე შეარქვეს. ის ამ რაშმით იარაღის მიხა-

ღებთ შორაპანში გაემგზავრა! რამდენიმე დღის შემდეგ
 ბ-ნი კოჩია საშინლად ნაცემი შორაპნიდან საკაცეთი მო-
 იყვანეს, და ცნობილ ექიმ სიმონ ჯაფარიძის საავადმყოფო-
 ფოში მოათავსეს, თურმე რაზმელებს უცემიათ მისი ახი-
 რებული ბრძანებების გამო. - რადგან სიცუცამ მოიყვანა,
 აქ არ შემოძლია განსაკუთრებული პატივით არ მოვიხსენიო
ჭიათურლების საყვარელი რაინდი ექიმი სიმონ ჯაფარიძე,
 რომელიც საქართველოს ჯალათებმა დახვრიტეს აგვისტოს
 აჯანყების შემდეგ. მან ჭიათურის საავადმყოფოში, რომ-
 ლის მთავარი ექიმი და დირექტორი იყო ის, არ შეუშვა
ჩეკისტები, რომლებიც მოვიდნენ აჯანყებაში დაჭრილთა
 დასაწყობებლათ და წახაყვანათ. ის წინ აღუდგა ჩეკისტე-
 ბს და განუცხადა: "ჯერ ჩემ გვამზედ გადივლით და შემდეგ
 დასაწყობებთ ჩემთან სამკურნალოდ მოყვანილ დაჭრილებს"
 ის ექიმის წმინდა მოვალეობის შესრულებისათვის დახვრი-
 ტეს, და ჭიათურის თვითმართვლობას უმორჩილესათ ვთსო-
 ვლით ამ ლეგენდარული ექიმის სახელის უკვდავებობისათვის
 მინისგვარი მიაკუთვნონ ჭიათურის ერთ-ერთ ქუჩას.
 ჩვენ აღარ გვხურს პატივცემულ მკითხველს დაგლავით ბ-ნი
 კოჩიას სიხრეების მხილებით "ღანღებთან დაცოცში" ცი-
 ტყვით მხოლოდ: "კაცხა მცერი ვერას ავნებს, კაცი რომა
 თვითონ ივნებს".
 ესღა პატივცემულ მკითხველს ნებას მივცემ ჩემ თავს
 მოგიხსნათ აქ განხვეწებულ პირველ საქართველოს პრე-
 ბიდენტ ნოე ყორღანიას ნაამბობი ბ-ნი კოჩია გამსახურდი-
 აშელ. ერთ ვერა დღეს ბ-ნი ნოეს ესტუმრა სადილათ აქ გა-
 ნხვეწებული კოჩია გვარჯალაძე მეუღლით და გადახცა მწე-
 რალ ვ. გამსახურდიას ჩერილი მოთავსებული გაზეთ "კომუ-
 ნისტში" ნოე ყორღანიას და მისი პარტიისადმი უდიერი

ბოლშევიკური ყაიღის ღანძლვა-გინებით, და აწ განსვენებულ ღამ. საქართველოს ხრულულღებთან ელჩის გერმანიაში ვლადიმერ (ლადო) ახმეტელის წინააღმდეგ, ბ-ნ კოჩიას მიერ შეთხზული ცრუ ბოროცვებით აღსავსე "ბრალდებები", რომელიც მას უფრო ვნებს ვინემ ყველახაგან. პუბლიცემულ საქართველოს ღესპანს, რადგან ის აყლავნებს მის ვერაგობას, და ბრაზიან ღვარძლიან ავგულობას.

პრეზიდენტი ჩამოართვა ბ-ნ კოჩიას წერილი და გვიამბო ახეთი ამბავი: (რომელიც ძალიან კარგათ დავიმახსოვრე). ჩვენ დამოუკედებლობის დროს ხანდით ვეძებდით ელჩათ გამოხადეგ პირებს უცხოეთში, განსაკუთრებით ღონდონისათვის, პარიზისათვის და ბერლინისათვის.

პირველ ორ ქალაქისათვის უკვე გვყავდა კანდიდატები, არ გვყავდა ხალესპანო პირი ბერლინისათვის. მე შემედლო ელჩების დანიშვნა, მაგრამ ყოველთვის ეკითხებოდი მთავრობის წევრებს, განსაკუთრებით ევგენის, საქ. საგარეო საქმეთა მინისტრს.

გაგონილი მქონდა, რომ კოჩია გამსახურღიას უმაღლესი ცოდნა გერმანიაში ქონდა მიღებულღი, ენახაც ჩინებულათ ფლობდა და სხვა.. ამიჯომ მთავრობის სხდომამღელ წამოვაყენე მისი კანდიდატურა, რომღის წინააღმდეგ ყველანი ერთხმად წავიდენ, განსაკუთრებით ნოე რამიშვიღი, მან მიხრა: კოჩია ცოცხა თავისებური ახირებულღი ხასიათის უღისიპღინო ვაცია, ის ხაულჩო ვაცი არ არისო. ევგენიმ კი მითხრა ნოე ნუ ავჩქარღებთ, ბერღინში ჩვენ გვჭირღება ჯეროვანი ხერიოზული დიპლომატი, რაც სამწუხაროთ კოჩიას ჰკღია და ამიჯომ მისი კანდიდატურამღე ზედმეტი ღაპარაკიო. მერახაკვირვეღია ამ ხაკითხს მსვეღლობა აღარ მივეცი, და ვთხოვე მთავრობის წევრებს გამოენახათ ხატკრო კანდიდატი.

მე ამ საკითხს მაინც არ მოვეშვი და გავანდე ჩემ გა-
ნუყრელ მეგობარს, ს. ფედერალის ცეცხლის ქეთაურს. სიმონ
მღივანს ჩემი განძრახვა, და ვთხოვე მას ჩემ ბინაზე
და არა სასახლეში ჩემსას მოეყვანა, ოპოზიციის წარმო-
მადგენლები: ნიკო ნიკოლაძე, სამსონ ფირცხალავა, ილია
ნუცუბიძე, გიორგი გვაზავა, და კიდევ სხვები ვისაც ის
საჭიროთ დაინახავდა. სიმონმა, როგორც ყოველთვის ჩინე-
ბულათ შემისრულა თხოვნა, და დანიშნულ დროზე მომიყვა-
ნა ყველა ჩემ მიერ დასახელებული პირები.

რატომ გადავდგი მე ეს ნაბიჯი? ჩემი ხურვილი იყო, რომ
ამ საკავშირისმგებლო თანამდებობაზე ყოფილიყო ვაფი
ყველას მიერ თანხმობით მოწონებული და არა ზევდიან და-
ნიშნული.

სიმონთან წინასწარ შეთანხმებით ისინი საქმის კურსშიდ
იყვნენ, პირველი ხიფყვა აიღო ნიკო ნიკოლაძემ და ყვე-
ლას სახელით განაცხადა შემდეგი: "კონია გამსახურდია
საელჩო ვაფი არ არის, ის არც-ერთ მთავრობის მითითე-
ბებს არ შეასრულებს, და მის ფანჯაზიებით ეღჩისათვის
არა სახურველ ნაბიჯებს გადადგამს, რაც დიდ ზიანს მო-
უტანს ჩვენ ნორჩ რესპუბლიკასო," და ერთხმად წამოაყენეს
ჩვენი დაღო ახმეტელის კანდიდატურა, რომელიც მეც მხე-
დველობაში მყავდა მაგრამ ვერიღებოდი, რადგან ოპოზი-
ცია გვაბრაღიდა, რომ თქვენ ყველგან ს. დემოკრატებს
ნიშნავთო. ასე ამ რიგათ მოიხსნა ვ. გამსახურდიას კანდი-
დატურა და დანიშნულ იქნა ეღჩად გერმანიაში დაღო ახმე-
ტელი ჩვენი პარტიის წევრი, აქედან ჩვენი დიდი უმარტე-
ბულო სიძულვილი მის მიერ ჩვენდამი, კომუნისტურ პარტი-
ის მხარდაჭერით და წახადისებით.

ღაღო ახმეჯელმა დაიმსახურა ღიღი ნღობა ღა ავღორიღვიღი, გერმანიის მართვეღ წრეებშიღ ღა ჩვენი ღამარცხების შემღღეგავ მას ღიღ პაღვიც ხვემღღენო. ახე ღაამთავრა ღიღმა ნოემ თავის ნაამბობი.

აწ განხვეწებულ ვღადიღმერ(ღაღო) ახმეჯელს ჩვეწ ვიწწნობღით, მგრამ შეგწებულათ არაფერს ვიღყოღით ღა მოვიყვა-ნთ ჩვეწბღღ უფრო მწოღწე უფღებამოხიღღ აწ განხვეწებულ მწერაღ თამარ პაპავას: "ნობიღ წიგნიღან" ვაბწეული ხა-ფღავები"-ღან მოკღღ ამონაწერს ღაღო ახმეჯელბღღ.

"ვღ. ახმეჯელი იმით ვი არ ხოვღიღა თავის თავს, რომ მას ღაიპვიგის უნივერსღვეღი ღოქწოღის ხარისხიღ ღაე-მთავრებინა; არც იმით, რომ ის ძვეღი ყურნაღისღი ღა მწერაღი, ხაქართვეღოში ვარგათ წნობიღი იყო, არამღღ ხაღას ქართვეღი ვავის, ქართული გულიღ ღა ეროვნული ღვივიღღებიღ გამხჭვაღული ის მეღი შეგწებოთ ახრულეღღა ღა ეპყორობღღა თავის მძიღეხა ღა რთულ მოვაღღერმას. ბერღინის ქართული ხაღღრო იყო მაშინ ჩვენი იენწრი, ქართული ხაზოგაღღებრივი მოძრაობისა ჩვენ მოღღვაწეთა ღა ახაღგაზრღობის იმეღი, მოღიოღენ უეხოღღები ხაქა-რთვეღოს ვინაობის გახაწწნობათ, ივითხეზოღა მოხსენე-ბები ღა ხხვა...ყვეღა ამის მამამთაღვარი ღა მოურავი ჩვენი ეღღი იყო ღა ახე შემღღეგ...".

ვფიქრობთ ეს მვირე ამონაწერი ხავმარისია ბ-წ ვოწია გამხახურღიას მხამიან გამოგონიღ "ბრაღღღებვის" გახა-ფანწავათ ჩვენი ეღღის წინააღმღღეგ.

ჩვენ იმაშიღავ გვეპარება ეჭვი, რომ ბ-წი ვოწია გამხა-ხურღია წარგზავნიღი იყო ხაქართვეღოს მთავრობის მიერ ბერღინისქართულ ხაღღროს აღვაშეთ, რაღგან ის არხაღ ნა-ხსენები არაა ქაღ. თამარის წიგწშიღღ, ღა ღახაშვეზათ მიგვაჩწია, რომ ეს ამბავიღ მისი გამოგონებღღია. ✱

დასახრულ სკვას მივცემთ თავს გყლახდილათ ვითხრათ: რომ ბოგიერთ უცხოეთშიდ გამველქ ქართული ყურნალისცეპის ცნობები ხალახ ოქროთ ნკ მიიღებთ.

ერილეთ და ჩაღის ფახად ნუ ხხნით ხახლ-მუბუემებს, რადგან საქართველოში მყოფი უცხო ყურნალისცეპი, ცოცა და ცინვის კილოთი ხწერენ, "საქართველოში ხახლ-მუბუემები (მეცად დარბი) ხოკოებოვით მრავლდებოან, ხაღაც იმართება გაუთავებელი ღრეობა, ქეჩოდა და ხმა-ჭამხ ფრიად შეხარგი, რომელიც ხმელავნებს ქართველიკაცის მუშაობიხადმი ნაწილობრივ ხიძულვიღს."

ს ა ქ მ ე ს მ ი ხ ე დ ე თ ჩვენი ხამშობლოს უკეთეს მერმიხიხათვის.

ღ. ფ.

არც ნოე ყორღანიას არ უხხენებია ბ-ნ კოჩია გამხახუო რღიას აცაშედ წარგზავნა გერმანიასში ქართულ ხაელჩოშიდ, როგორც ამას აცხადებს ბ-ი კოჩია, რაც კიღევ უფრო ხძლიერებს ჩვენ დაეჭვიანებას, მის აცაშეთ დანიშვნაშედ. ხხერთოთ მას არავითარი ოფიციალური თანამღებობა არ ქონია ხაქ. დამოუკიღებლობის ღროს და მის ჰარციას(ხ.ფედერალისცეპს) არხად მიხი კანდიღაფურა არ წამოუყენებია რაიმე თანამღებობაშედ.

ღ. ფ.

1918 წლის მინერალში საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობამ მე წარმავა ბერლინი, იპურ ქართულ ხელის ატაშედ. ჩემთან ერთად მიდიოდა ცნობილი პროფესორი ზურაბ ავალიშვილი. ჩვენ ერთიან გვეყვით ვერმანულ სამხედრო გემზე. ვარნიდან ბალკანეთი გადავიარეთ და ჩემილკოვკის ვუწვიეთ. გერმანიის საზღვართან ჩასულთ გერმანელი ინდარმთა შენ გვეხლო, ხამხედრო ხალხში მოვეცა და გვითხრა:

— „ახლა თქვენ ჩამობრძანდით სეროთორისი ვაგონიდან, მე წაგეყვანო კარგ სახტურში, ამდამ იქ დაიხვეწეთ, ამასობაში მე პარდაპირი მავთული შევიკეთებები გერმანიის ხაგარეო საქმეთა ხამინისტრის და ზვად მოგახსენებთ შედეგს“.

ჩვენს დავტოვეთ ჩვენი კუბე, ინდარმთა შეფხა ლამდოში ჩავგვხვა და შეიბრტეს უბრძანა: სუკოეობსო სახტურში წაგეყვანიო ეს ბატონები. ნახევაიო ხათის შემდეგ ჩვენ აღმოვჩნდით ფეშენებლურად მორთულ მორტელში, რომლის ხადახაზო კარებზე ირიოდე, ჩვენთვის ვაუგებარი ჩეხური სიტუა ეწერა. როცა ზვად შევიდით, უცნურა ხანახობა წარმოგვადგა თვალწინ: ნახევაად შეხვედო დოცები მდეროდენ, ცუკავადენ, ზიგან ფორტე პიანოზე აბრახუნებდა. როცა ჩვენთვის გაჩუქნელ ითახში მიგვეყვანეს, აქ გამოვყვყვანდენ მთლად გაბატლებული ქალები, შამანურა მოგვკაროვებ და მუხლებზე წამოქრძობა დავვიპარებ. ზურაბი ამჩრხა და ქართულად მიიხრა:

„ახლა კი დავიღუბეთ. კონტანტინე ბატონი, როგორც არკვევა, მავ გაობრტულ შეიბრტეს ხარისკიოში მოვეყვანევაიო“.

მე გაშეღამა და მივუგე:

— „რა მოხდა მერტე, ზურაბ ბატონი, ჩვენ თუ არ ვინდომეთ, ეს დედაკაცობი ხომ ვერ გაგვკუპატორებენ?“

ზურაბი ვაიყნა: ეს რომ ვინმემ ვაიგოს, თავი მოგვეკრებო.

კახეხმა რ დინახეს, რომ ჩვენჯან ახოვითარი ბერი არ იყო მოხალღენდა, შამანურის ბოძლები წაიდეს და გავვეცადენ.

ბილის გვახლა საბოზეთის ფაშევაში დაიხახლესი, რომლებსო ფორტეპიანოს ფეხების დარი კვედაიოდურები ჰქონდა და მოგვხსენეს:

„მე როგორც ვატყობ, ეს დოცები არ მოგვეწონა, ბატონო პროფესორებო. ეს შამანოთი და მუ ახლათი დაიხლები ჩვედმეტ-თარაშევა წლის გაიქვი“.

რულ გოგონებს, იხინი გუშინ ჩამოგეყვანე ბოძეშიდან. ღვთისშობელ მარიაშ გეფოცებით, ცხენი ხახებით უბიწონი არიან და მუ იმედს არა ვეპარავთ. აქვენს ვინებებს უთუოდ დაკეპოფოღებენ“.

ღვთის წინაშე მე მაინც და მაინც წინააღმდეგე არ ვევათ ამ წინადადებას. ხაქმე არაფერი ჰქონდა და ურავო არ იქნებოდა მათთან ლყბოცში დრო მომეკლა, მაგრამ ზურაბი ასე აღფრთოებული ხანდა, მოვერადე წნით უფროს მეგობარს.

დაიხახლესი შემოვიდა და მართლაც იხეთი პარმშუენეირა გოგონები მოეყვანა, მე იხეთი შობებულები მივადე, ბატონ ზურაბსაც თვალნი დარჩამოთვე, მაგრამ, როგორც ხინდა, ახლა მას ერადებოდა ჩემი.

მეორე დღეს ინდარმთა შეფხა გვეხლო, მხედრული ხალხი მოვეცა, მიხინ აღმტებულები გამოვყვამო და მოგვახსენა: გერმანიის ხაგარეო საქმეთა ხინისტრა, ბატონი გრავი ბროკდორფ რაცეო ბერლინში უცდისო თქვენს მობრძანებებს. ჩვენ დღეუვენებლად ვადეუზადეთ ხარისკიის დაიხახლესს ღვთის ვათევის ფულად და გვემართეო სახტურჩოხაქენ, ინდარმთა შეფხის მიერ მორთმეულად ღანდითი. გზაში ზურაბ ავალიშვილმა შეიღწო შეიბრტელი და ხაუვედური უთხრა: სახტურჩის ნაცდელად ხარისკიოში რად მიგვეყვანეთო? შეიბრტელმე კეფაზე მიიფხანა და ხტევა:

— „რა ვაიცი, ბატონო, რაც კარგაზნაურები და დოქტორები ჩამოდიან ამ ქალაქში, იქ წაგეყვანასო მახოვენ და რა ვაიცი, ბატონო...“ ინდარმთა დეა მოწმა შეიბრტელს:

— რაც მდიდრები და დოქტორები აქ ჩამოდიან, სახტურჩოებს არ გეპარებინა; იმ ხარისკიოს ეტახებოიან.

ბერლინში ჩვენ დავჯავდა მენშევეთერი მთავრობის მიერ წარმოგზავნილი ელჩი დ. აბ...ელი, ასოვანი ვაეკაიცი, მაგრამ, როგორც შემდეგ დავაკ-

ვარდით, დიდი ხელოვანთა ვანში, რომელიც შეშველი ხედი იწმინდა სხვის, პარკების იატაკზე იდუფებდა. ტელეფონით ლანჩაქს ვერ ახერხებდა, მრავალ წელს გერმანიაში ნამყოფი იყო ირითვე წინადადებას გერმანულად თავს ვერ მოუყარდა.

ურახს ავლითაველი პარახს წარგზავნა მან, ხილი მე, როგორც ხეღმის ატარებს, მონადირე ხმელდრო ტყვიების რეაქტივითა, კუბურადული სამუშაო, ევროპული პრინციპების თვალის დევნებს და საქართველოდან გამოხუდ ხელმძღვანელს უმაღლეს სახელმწიფოებში მიწების საქმე.

სხვათა, მენეჯერებმა სახელმწიფოს ვერ შექმნიდნენ, რადგან მეტწილად ახელი შიშველი მეთაურობდნენ ქვეყანას. ზვეს, უმატებულნი მტრებად მიაჩნდნენ, თავად არაფერი იხმოდათ და ზვეს მთერ მიწოდებულ არიყებს არად ადებდნენ. ბერლინი და სხვა სახელმწიფოებში ამ „ელჩის“ მაცხოვრებელ მხედრებოდა ხილვე ხიბბილი, რადგან იგი ხავეხებით უმცარო და უწყო კითხვა იყო. არსით ვულბირობი, მარამ ახილურტყად არიყენი. უნდა გამოვრდეთ, ახელი ტიპი ქართულთაგან შინ და გარეთ არიყე შეხვედრათ. პარად სმოვრებაშიც გზაბნეული იყო, ცილი არ ფიქრობ და ხანდახან უსაქო უსაქადივით აუწერაუდებოდა ხილვე. ვილც თავაწვეტბოლი უსაქალობო ვარს შემოარტყა, ერთმა მთავარმა მანოვრებას არიყინ ვახარით ერთი ვარდის ცილიან, რიცა თავის ტურფს საგარაკოდ აცილებდა, მისი მავრის ქვათრები პირტმონდნან ამოართვა ძილს დროს, მრავალ თანს მარკად დარჩებულ ნათებო მათთვის და ჰეილარახს ვაქცო. ვაშუთებმა ხმურა ატებნეს; ქართული ხელმის ერთმა ატაშემ (ქაბო იწერა მისი ვარს) თავისი ხეტარო უთვლი ვამარცვა და ვაშინარდათ.

ზვეს ხელში მითავებულ იყო ერთი ცნობილი ვარდის ქვარვის ვილდაში, ტარგარტინის შემოგარენში. ელჩი ამ... და მისი არიყებო ხანკებს ვამართდნენ, გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრს, ბრუკლინს რასიუსს მიწვევდნენ, ღვიანს ხმას შეიძლება დენენ, შერაქი მოდებოდნენ და მარხილის კაბეებსზე არწევდნენ. ეს ვამარტული ვარდის სტავახსუბეული შესტყარიდა ამ შემთვრალი „დაილითების“ უწიხისა.

ერთ დღეს ზვენი ხელმის შემსაქნე ქალები შემევედრნენ:

— „გვამუადგომლეთ მისი ბრწინაუდების, უფალი ელჩის წინაშე! უმუველ შელავებზე ნუ გეჩქებთ. სხვა დავარად ადგალებზე ანებობო ჩქებო, იორემ ზვენი ქარებმა დარუარებულ ჰელავები რა შენსენს, სხვა ადგილები უარესად დავადარქებო“. მე ბვერა ვუჩიხინე ამ ვამორგარტებულ „ელჩს“. წიხებო დედაქცო აიხინეთ ვანში და ამ უხედური შემსაქნეების ჩქებტას მოეშეთ მეთქო. ამ შეკონებამ უარესი შედეგი გამოიღო. ამლა ფრიდის შტახსის კაბეებს დავრია ეს აუწერაუებული ერთბოშით, ხელმოხიშო მითარტვდა მათ, თავის არიყებთან, ერთად ვამარავდა ქვეფს. ბოლის უარესად წაბლწავდნენ ხილვე მარმარალოს კაბეებს. ახლა უფრო ენერჯული ტონით ვავაფრობილი ამ...ლი:

— „ნუთუ თქვენ გვიწითი საგარეო საქმეთა მინისტროს აგენტები, ან წიხობის ბერლინური პოლიცია ზვეს ვედალ თვალს არ ვამდევნებენ თუ ახელი რამეებს არ დაიშლი, პერახონა ნონ ვარად შეგრასუანებ უღორო“. ელჩი ვაიცილებო შემეკობო: ეს პერახონა ვარა ვინა ბრძანდებოთ მე ვანუშარტებ: რიცა რომელიმე ელჩი უწებოდ მოიქცევა, პერახონა ნონ ვარად, ესე იგი, არა სახურვედ პარად შერასტენ და ვამევეტენ-მეთქო.

ხმარაილი რის თქვას, როგორც ზანს, ამ ამბავმა იგი დავიქცა და კაბეების ხელმოხიშო მოყვანაზე ხელი აიღო.

ერთი ხელმის კარლ კაუსოა მოვიდა ხელმოში. ღ. ამ...მა თავის კაბეშეტში დახმარებულა ბტომარი, პარე ირ საათს ზურგულეხდნენ. შეხამე დღეს კვლავ ვაწვია კაუსოა, თანაც ვილც ვარად ზურგულეხდნენ ბრავებო მოეუწა. იხვე დავტა უფალმა ელჩმა თავის კაბეების კარები. ამეამად ხამ საათს ვარგარდდა კონფიდენციალი ზურგულე.

* 8-ნი ვოწია (იმ ხანებში მას ჯერ კიდევ ვოწიას ეძახდნენ და არა ვოხტანტინეს). ვამხახურლია იყო ცნობილი ქვერი, საქართველოს ხოციალ ფელერადისტვპის პარტისი.

ერო მშენებელი დღეს ელჩმა თავის მრჩეველებს თავი მოგვიყარა და გვახარა საქართველოში ევროპის სოციალისტური პარტიების ლიდერები უნდა წარვგზავნითო, კარლ კაუსკის მეთაურობით. მე სიტყვა ავიღე და განვაცხადე: "ეს ლინინსებია დიდ ზიანს მოგვყუარებს. რადგან ამ დელეგაციის საქართველოში ჩასვლა ლინინსა და ხაერთოდ „სოცლებიის“ მთავრობას გაახრახებს. ამ საქმეს დიდძალი ვალუბა დასჭირდება. მე ვიჩიქვდიო მრავალიო სტიქენდების ხაზით". ეს ზემო თათბირუ დაჩა ხმაღ შლდალე ბლიხა უდაბნოსა შინა. სოციალისტების დელეგაციის საქართველოში წარგზავნის ხაითხი პარტიულ საელჩოშიაჲ მდგარა. ამ საქმეს ექაღებოდა ჯუ რამე ჰყენი ბაღისი ბორიტი ხელი კაჲ წერეთელი. პირველი რიგები: ზურაბ ავალიშვილი და მ. წერეთელი წინააღმდეგ წასულან, ხაჩაბ ჩოგორი, ვაიხით. ეს

დელეგაცია საქართველოში ჩავიდა. ბიღოს მათ მიერ გამოართული შიტანგები და ქაქანა დიდად ხაზიანი ვახდა საქართველოს რეხსუბლიაჲს ხაგარეჲი პოლიტიკისათვის. მერამე ის იყო შენუთყეჲმა ლინინთან ვერ გამოხტებუნეს ხაერთო ენა და გენარალ დენიკინთან დაიწყეს ზურაბლი.

მე დიდ დროს ვაზმარდი ხელჩის საქმეებს, თანჲ ბერლინის უნივერსიტეტში შეცადინებახას ენერჯიულიდ განუგრძობდი.

ჩემი მთავარი მოვალეობა იყო ქართული სამხედრო ტყვეებისათვის ზრუნვა, დღემო ჩამდენიმე ასეული წერილი უნდა გადამეკითხა, კანხე მამეცა ამ უხედურებისათვის, რომელნიჲ კონკლავარებაჲ, საგაფეთხეში, ციხეებსა და ხააუადმყოფობეში იტანებოდნენ. ხანაჲ დავდიოდი შთელს ვერაზინაში, დავეჩებდი მათ და აღრისცავაჲ აქუავდა. ხხვა მოვალეობაჲა მქონდა — საქართველოდან ჩამოსული სტუდენტები უნდა მომეწყო უნივერსიტეტებსა და ინსტიტუტებში. წარამარა ჩავდიოდი ხუნევერსიტეტო ქალაქებში, ჩეკტორებს, დეკანებს წარუდგებოდი და რეხსუბლიაჲს მთავრობის ხახელით ვთხოვდი მათ მიწუობას. ამ ვითი ბაჲე ირას ირჲცდაათი სტუდენტი მოეწაჲვა.

მ. ა. ს. ბ.

95% სიყვარული *

*ამ ორი სიყვარულის წარწერით მივიღეთ საქართველოდან ლ. ს-ის ეს ნომერი, რომელსაც უხვდელათ ვფოვებთ. ვფიქრობთ რომ ვინმე უპატიოსანმა თანამშრომელმა ველარ აიყვანა ბ-ნ კოჩიახ ობივატურული თვითგანდიღების სენიანი ტრანზახი. ეს ორი სიყვარუა წააწერა. ჭეშმარიტათ სამარცხვინოა, რომ ბ-ნი კოჩია ბელავს და ვაკე წერეთელს "ჩვენი ხალხის პორტო ხელს" უწოდებს, რომელმაც ვერხალის კონფერენციაზედ ამ სქვეყნით ცნო ბილ დიდ პოლიტიკურ მოღვაწემ გაღამჭრელი როლი ითამამა საქართველოს დამოუკიდებლობის ცნობაზედ მოკავშირეების მიერ, რომლის უბაღლო დამცველი იყო ჩვენი ერის ხა-ბმაყო მვილი ვაკე წერეთელი.

ღევან ფაღავა.

საქართველო-კლანების ცხელი წიგნილი

სსრკ ტელევიზიისათვის მიცემულ ინტერვიუში საბჭოთა კავშირის ყოფილმა საგარეო საქმეთა მინისტრმა იდუარდ შევარდნაძემ შეშფოთება გამოთქვა თავდაცვის ორგანოთა მიერ დემონსტრანტების გარეულის დაქტთან დაკავშირებით და აღნიშნა, რომ ისევე, როგორც 9 აპრილს ახლაც შეტაკებათა მომენტში როცა დემონსტრანტებს ერეკებთან და ხდებდა მომიტინგეთა დაშავება, არსად ჩანან ამ დემონსტრაციებისა და მიტინგების მოწყობი ორგანიზატორები.

შევარდნაძის მხედველობაში ჰქონდა 9 აპრილს თვით ზვიად გამსახურდიასა და საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის მებრძოლი სხვა ღრეღერების მიერ მოწყობილი დემონსტრაცია, რასაც მოჰყვა საბჭოთა ჯარისკაცების მიერ 20-მდე ქართველის დახოცვა და ახლა კი, 9 აპრილის დემონსტრაციების შაშინდელ ხელმძღვანელთა შორის განხეთქილება და მათი ნაწილის მიერ მოწყობილი მიტინგები ხელისუფლებაში მყოფი თავიანთი ყოფილი მეგობრებისა და თანამებრძოლების წინააღმდეგ, რასაც 10 დღის წინათ მოჰყვა დემონსტრანთა გარეკვა და დაშავება თავდაცვის ძალებში მომსახურე ქართველთა მიერ. შევარდნაძემ აღნიშნა, რომ საქართველოს ხელმძღვანელობა უნდა შეეცადოს დიალოგის გამართვას დემონსტრანტებთან და წინააღმდეგობების გადაწყვეტას არა ხიშტებით. არამედ სრულიად კანონიერი გზებით პარლამენტისა და სხვა ინსტანციების საშუალებით.

ამ ინტერვიუს შემდეგ იდუარდ შევარდნაძე საქართველოს ხელმძღვანელობამ საქართველოსა და ქართველი ხალხის მტრად გამოაცხადა.

საბჭოთა კავშირის ცენტრალური სატელევიზიო არხითა და რუსეთის ტელევიზიით ამ დღეებში გადმოცემულ ახალ ამბებში ნათქვამია, რომ არეულობებიდან მერვე დღეს გაიშართა როგორც გამსახურდიას მოწინააღმდეგეთა, ასევე მხარდამჭერთა დემონსტრაციები და რომ საქართველოს ეროვნული გვარდია გენერალ კიტოვანის მეთაურობით შეუერთდა პრეზიდენტ გამსახურდიას მოწინააღმდეგეებს. რუსეთის ტელევიზიის ცნობით სამშაბათს, დღის 4 საათზე მოსალაღწეული იყო საქართველის გვარდიისა და პრეზიდენტ გამსახურდიას დამცველ შინაგან საქმეთა სამინისტროს მილიციის რაზმების შეჯახება, რაც, საბედნიეროდ, არ მომხდარა. საქართველოს მოსახლეობას ამ დღეებში არ ჰქონდა რუსეთისა და საკავშირო ტელევიზიის გადაცემების მიღების საშუალება. გამსახურდიას ბრძანებით ეს არხები გამოირთული იყო. მეორეს მხრივ კი, ამ ტელევიზიების შურნაღლისტებს, როგორც რესპუბლიკისადმი მტრულად განწყობილებს არ ჰქონდათ დაშვება საქართველოში. საქართველოს ეროვნული გვარდიის უფროსი - კიტოვანი - რუსეთის ტელევიზიის ცნობით გამოცხადებულია საქართველოსა და ქართველი ხალხის მტრად.

• უნდა იკითხოებოდე ჩიქოვანი და არა კიციოვანი.

საქართველოს არმიის მიზნობა პრეზიდენტ გამსახურდიას წინააღმდეგ გამოსულ ათასობით დემონსტრანტზე საბჭოთა ტელევიზიის აზრით იმის მიზეზია. რომ სსრ კავშირში ამასწინანდელი გადატრიალების მცდელობის დროს გამსახურდია დაპირდა საბჭოთა გენერალს საქართველოს ეროვნული გვარდიის დაშლას რაც გადატრიალების ხელმძღვანელებისადმი მის ლოიალურ დამოკიდებულებას ნიშნავდა.

პრეზიდენტ გამსახურდიას თქმით თბილისში მისი გადაყენების მოთხოვნით გამართული დემონსტრაციები კრემლის აგენტების მოწყობილი

საქმეა. რომელთაც უბიძგეს დემონსტრანტებს ქვები ესროლათ მილიციელებსავე.

ასოშეიტღერ პრესის კორესპონდენტისათვის მიცემულ ინტერვიუში ზვიად გამსახურდიამ განაცხადა, რომ ოპოზიციის მოქმედებები მიმართულია მისი მთავრობის დესტაბილიზაციისაკენ. რათა შეეცადონ საქართველოს იძულებას ახალ საკავშირო ხელშეკრულებაზე ხელმოწერაზე.

კითხვაზე, მოსკოვიდან თუ ვინ უჭერს მხარს თბილისში მის წინააღმდეგ მიმართულ დემონსტრაციებს, ზვიად გამსახურდიამ უპასუხა: სსრ კავშირის ყოფილი საგარეო საქმეთა მინისტრი ელდარდ შვეარდნაძე და სსრ კავშირის პრეზიდენტის ყოფილი მრჩეველი ალექ

სანდრე იაკოვლევი. ასევე თვით პრეზიდენტი მიხეილ გორბაჩოვი.

ზვიად გამსახურდიამ უარყო საქართველოში რამდენიმე გაზეთის დახურვის ფაქტი და აღნიშნა, რომ ბეჭდვითი სიტყვის სახელმწიფო კომიტეტმა მოახდინა 5 გაზეთის კონსოლიდაცია ქაღალდის დეფიციტისა და მისი ეკონომიის მიზნით.

კავშირგაბმულობის საშუალებების ცნობით ინტელიგენციის გარკვეული წარმომადგენლები, მათ შორის ცნობილი რეფისორები თენგიზ აბულაძე და რობერტ სტურუა საქართველოს ხელმძღვანელობის მიერ გამოცხადებულა ქართველი ხალხის მტრად. მათ მიერ ანტი გამსახურდიასული პოზიციის მიღების გამო.

საქართველოს პრეზიდენტმა ზვიად გამსახურდიამ დაინიშნა საქართველოს თავდაცვის მინისტრი:

"ბალია სამართველოდან"

1991 წლის 26 იანვრიდან ღანყიანი ბაზით
აკადემიკარ

იბეჭდება და ვრცელდება საქართველოში

160 ხმა დეობსა ხმა უჩიბსა

21-1-1991 წელი.

ნუ ბაღავდებთ!

შენიშვნა.

აქ ჩამობმანერ
 ბული ბ-ი გურ
 ჩამ მარია მა-
 რჩმუნებდა, რიმ
 ნ.ყ. ხახლიხ
 აღდგენა მთა-
 ვრდება, და გა-
 მაყანეთ მიხი
 შირადი ნივთები
 ხახლ-მუშეუმისა
 ღვიხი.
 ხახლ-მუშეუმი
 ვი არა, ნ.ყ-ახ
 მშობლებს და

დასაუბრის თარიღზე სანს ჩაიხი
 ნა აქვენივე, ნ. ყორღანას სო-
 სილიძე, მის შესახებულზე ვ
 ნიუს შობლებს, შეიღოს და სხვ
 ნაყოფების სულაყენა სულა
 ყველა ვიქი, თიქი... დაქველი
 თუ ისინი მიქსათანა ვაქიორებ
 ლი! ვასაყენი მიზეზების ვაქი სე-
 წარმოსამდე ამ სკაქიზე რას-
 ყვე სიმ არ შეიძლება... წა-
 მან ვაქიდექანა ყიფნის ღიის
 რანსხუიხი ვაქიარეო და აფეუ
 ლობრე ვაქიარეო ვაქიარეო ამ
 სულაყენის შესახებ ვიქი მიზე-
 ძე მიყიითიქი, ჩიმიქიზე დე-
 დი სულაქიხილი, და მიქი მიე-
 ვაყენა და ვაქიყენა ნასაღაყე-
 რის აფეოქი, ჩიმიქიზედაე
 ხას ვაქიარეო შესეულეო და
 ვაქიმიქილეო ვაქიხი დიქი. შე
 არ ვაქიხი, რომ ნ. ყორღანას
 შობლებს სულაყენი ხილეო!
 აჩიველუქიხი სულაყენს ვე-
 ხი წიმიქიქი, ეხროდ, ვაქი
 შექი, თუ რანსხუიქიხი იქი
 მივეხენ სკაქი თაქი ვაქიქი-
 ნიო თანსიქილულის სკაქიან,
 რომ მისი შობლებს, სულაყენს
 ეხროდ აღადგენენ და თუ ის-
 ხი ამქამდე მიუქიჩიხელ აფეო-
 ლე იქიან, — სათანადო აფეოქი
 მიუქიენენ მათ რანსხუიქის სესა-
 ლეზე.

ვაყიხ ხაფლავებხ ვეჩ
 ქვემ თელავენ თერქე.
 ამიხ შემდეგ შეიქიდე-
 ვიდე ვ მათი ნიქიბა?
 ამიქიქიმაა, ჩომ, ჩვენ.
 მათიან შეხვედრეჭხ
 შეგნებულაი ვაურბიქი.
 ვარო.

ღ.ფ.

ამ ყურხანდის ძონაკვეთი მკუსხარებით ვაღქოქსა, იქმმა ძე-
 გობარმა ჭოქახი ქულაძემ. ძიძაგჩა ნიქე ყორღანსია, მის
 ბიურქიძი მქლარნი, მის თვალ-რქემლიან მკეგობრებთან ერთად
 ვეგენი ვეგეჭკორნი, ნიქე ღინცაძე, და ხიმიხ მღივანი,
 რომლებხავ ვეგეთ ნიქე მძობლებიხ ხაფლავებიხ უვიღი
 შებლადვა რე მოხუდიყვენ მის ვახამხნევებულათ. ნიქემ
 მთხრა ჩომ ვაქიარა ბიქიხ ხაფლავი ჩადახ ერჩილენი?

არმეგონა თუ ქართველი ამას ივალრებლათ, რემე ვ. ჭირღი.

მადლობის გამოცხადება.

საქართველოდან ერთ ჩვენ თანამემამულემ ჩამოგვიყვანა, ოქ (20) "ჩვენი ღროშის" მკითხველებისაგან, გამოგზავნილი 1.500 ფრანკი, სათანალო გამამხნევებელი წერილით. ჩვენს სიხარულს საზღვარი არ აქვს იმიტომ, რომ ჩვენი ურნალი თქვენამდის აღწევს, მართალია არა ყოველთვის, მაგრამ მაინც აღწევს, თქვენ მას კითხულობთ, აფახებთ და გვამხნევებთ, რისთვისაც გთხოვთ მიიღოთ ჩვენი დიდი მადლობა ჩვენო უცნობო საყვარელო თანამემამულენო. ჩვენი უმორჩილესი თხოვნაა, მომავალშიდ ფულად დახმარებისათვის თავს ნუ შეიწუხებთ, რადგან ვიცით თუ რა ძვირათ ფასობს ჩვენშიდ უცხო ვადიუჭა.

გთხოვთ მხოლოდ გამოგვეხმარეთ წერილობით, რათა აღვადგინოთ ჩვენ შორის იძულებით ჩაწყობილი ხიდი. თქვენი წერილები ჩვენვის იქნებიან ჩვენი სავალი გზის მანათლებელი შუქურ ვარსკვავნი. დახასრულ ვიდევ გთხოვთ მიიღოთ ჩვენი დიდი მადლობა, და საუკეთესო სურვილები.

"ჩ.დ. -ის რედაქცია."

ჩვენი უკვდავი ლოზუნგია: "ნივთიერი კეთილდღეობა, როგორც დედაბოძი ადამიანის ცხოვრებისა; თავისუფლება მთელი ერის და თვითუფლი პიროვნებისა."

" მსამე დახი". -- 1893 წელი.

სამგლოვიარო

გ ა ნ წ ხ ა დ ე ბ ე ბ ი .

მწუხარებით ვაუწყებთ ქართულ საზოგადოებას, უცხოეთში გარდაცვლილ ბელშავ ქართველთა სახელს და გვარს, რომლებმაც შორს სამშობლოდან ჰპოვეს განხვეწება საზარლათ გათხრილ ცივ სამარეშილ.

1. მელიქონ ყლენჭი, დაიკრძალა ხომოში. (ხაფრანგეთი)
2. გიორგი გრიგალაშვილი დაიკ. ლევილში.
3. საშა ჭეიშვილი, დაიკრძალა ბუენოხ-ერეს-ში.

სამძიმარს უცხადებთ მათ ჭირიხუფლებს. საუკუნოთ იყოს ხხენება მათი.

"ჩვენი დროის" რედაქცია ეღრმეს ძაღლობას უცხადებს ყველა იმ პირობს, ვისი კეთილშობილობით და მეოხებით უყრსადი განაგრძობს ახებობას. წერილები და უულადი დახმარება, უნდა გადმოიგზავნოს შემდეგი მისამართით:

Levan PAGAVA

3, rue Adolphe Cherix
92130 Issy-les Moulinaux

Tel: 46 42 48 23

შემომწირველთა სია:

1. პირ. ყუღეზის ლამცველ ხექვილიან.....	2.000	ფრ.
2. საქართველოდან.....	1.500	-
3. ვავლე უაქაძის სხოვნიხათვის მეგობარი..	500	-
4. ჯაბა ხაბუელიანის "-----" მეგობელი..	500	-
5. ყ. გრიგოლაშვილის "-----" ს. ღობი...	500	-
6. მ. გეგევაკორის ახული სჭურუასა.....	200	-
7. ნკკო ბედელაქე.....	200	-
8. მკითხველი.....	160	-

5.560 ფრ.

სარჩევი..

გვერდი

1. ჰრეზიდენც ნოე ყორღანიახ ხურათი.
2. აგვისტო 1924 წელი.
3. 29 აგვისტო.....ნოე ყორღანია.
4. აგვისტო 1924 წელი....."ჩვენი ღრმბა".
12. აგვისტო 1924 წელი.....ლ. ფაღავა.
13. 9 აპრილის ექო.....ვაჟა ხორნაული.
14. ხაქ. მორიგი ძნელაღმბის წინამბე....ლ. ფაღავა.
30. ხაქ. ვ. ვ. და ბლოკის ღიღერებხ....ლ. ფაღავა.
31. ხელფნების სამყაროში.....ლ. ფ.
34. სიფყვა ხაღამოზე წარმოთქმული.....ფ. ღუე.
36. ხამაღლობელი წერილი...ღ. ღუი ღოპრენხ- რინგე.
37. ღამ. გამოცხაღების აქცი.
39. ხაქართვეღოს ამბებ.
40. წერილი ვ. გამხახურღიაზე.....ღევან ფაღავა.
50. ხაქ. ვღანეფის ცხელი წერფიღი, ჟურნაღ"აღიადან"
52. ნუ გაღავღებო! ჟურნაღ "ერიღან"
53. მაღლობის გამოცხაღება... "ჩ.ღ." რეღაქცია.
54. ხამგლოვიარო განცხაღებებ.
56. მემომწირვეღთა ხია.
57. სარჩევი.

რედაქტორი-- ლევან შალვა.

მეწარმი-- პრიკოვნიჩიკიძე.

Redacteur: LEVAN PAUAVA
3 rue Adol. le Cherloux
92130 Issy les Moulinaux

Hors commerce

N° 122 -

Gérant: P. intekvelli

R-936